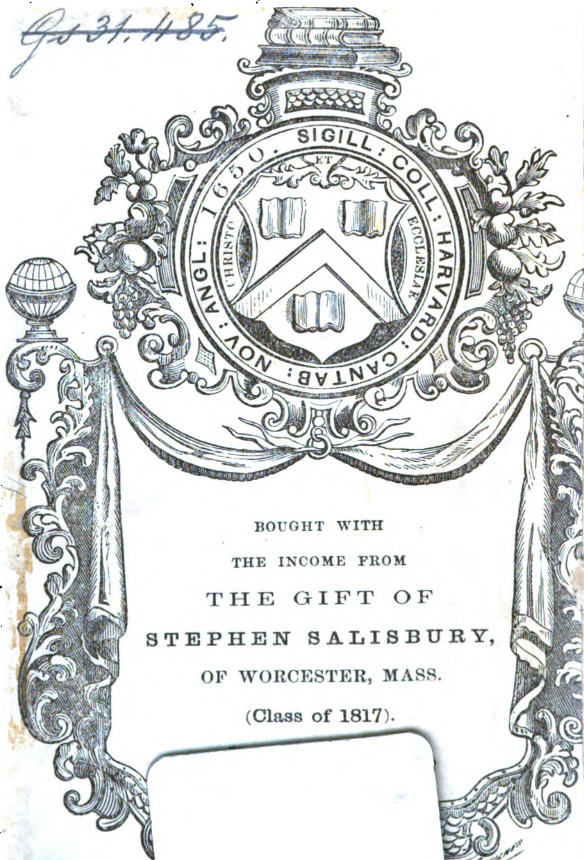

SIGILL: COLL: HARVARD: CANTAB: NOV: ANGL: 1650.
CHRISTO ET ECCLESIAE

The
Oxford pocket classics
Texts with short notes.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩι.

THE

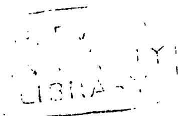
ŒDIPUS COLONEUS

OF

SOPHOCLES

WITH SHORT ENGLISH NOTES
FOR THE USE OF SCHOOLS.

OXFORD,
AND 377, STRAND, LONDON;
JAMES PARKER AND CO.
M DCCC LXXIV

PRINTED BY JAMES PARKER AND CO., CROWN-YARD, OXFORD.

DRAMATIS PERSONÆ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ. (Œdipus.)
ΑΝΤΙΓΟΝΗ. (Antigone, his daughter.)
ΞΕΝΟΣ. (An Athenian stranger.)
ΧΟΡΟΣ. (Chorus of Athenian old men, belonging to Colonus, 77—80.)
ΙΣΜΗΝΗ. (Ismene, daughter of Œdipus.)
ΘΗΣΕΥΣ. (Theseus, king of Athens.)
ΚΡΕΩΝ. (Creon.)
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ. (Polynices, son of Œdipus.)
ΑΓΓΕΛΟΣ. (Messenger.)

MUTÆ PERSONÆ.

ΟΙΚΕΤΗΣ ΙΣΜΗΝΗΣ. (Attendant of Ismene, 334.)
ΠΟΜΠΟΙ ΚΡΕΟΝΤΟΣ. (Guards, &c., of Creon, 723; 826; 847.)

INTRODUCTION[a].

SEE Introduction to Œdipus Tyrannus.

After Œdipus had blinded himself, his first desire was either to be put to death (367), or to leave Thebes (766). This was opposed by his sons and Creon (436; 767; Œd. Tyr. 1519). Afterwards, when he had become reconciled to staying there, they in consequence of an oracle banished him[b]. Attended by Antigone (who had before secretly brought him oracles from Delphi about himself; 87; 354), he wandered to Colonus Hippius, a small place on a rocky hill in sight of Athens (14), which was distant 10 stadia. (Thuc. 8, 67.)

Here the play opens. Time, early morning (3). Scene; the front of a grove, with a pile of rocks stretching along its edge (16—19), on which Œdipus sits. Being desired by a stranger to leave the spot, as being sacred to the Eumenides, he refuses; recognizing in the description the place where the oracles declared he should die: and begs that the king of the country might be sent for. Exit Stranger. Œdipus' prayer to the Eumenides (1—110).

Scene 2. Enter Chorus. Œdipus retires within the grove (113); but at their call shews himself again (138). At their desire he comes forth, and sits down on the rock

[a] For the story of Sophocles reciting this his last play to the judges in court to prove that he had not, as accused by his sons, lost his power of mind, see Cic. de Senectute, c. 7.

[b] Œdipus involves in this charge *the city*, while his sons refused to help him (440); *his sons* (600); Creon (770); and Polynices as king (1354—1364).

(192). Here he tells his name &c., to the horror of Chorus, who with difficulty consent to let him wait there for Theseus' arrival.

Scene 3. Unexpectedly Ismene arrives, and tells the news from Thebes; how that his sons aimed at Creon's throne; that Polynices, driven out by his younger[e] brother Eteocles, went to Argos, and was leading thence a host under seven chiefs (1305) against Thebes; that a new oracle (387) having said *that Œdipus alive or dead could by his presence give success*, Creon was on his way from Thebes to take him and secure him just beyond the confines of Bœotia, (365—407); that another oracle too, lately brought from Delphi, told of a future defeat of the Thebans at the tomb of Œdipus (411, 581). Œdipus curses his sons; claims the protection of Chorus; and sends Ismene to make expiatory offerings to the Eumenides for him, by their desire (421—509).

Scene 4. As Œdipus is telling Chorus about his misfortunes (510—548), Theseus arrives. To him Œdipus presents his body, with the benefits predicted to attach to it: and Theseus, on being assured that the Thebans had forfeited their rights over him by their cruelty, promises to protect him (667). Exit Theseus.

Scene 5. Choric Ode in praise of Athens (668—719). Creon arrives, and begs Œdipus to return with him. Œdipus refuses indignantly; whereupon Creon (having on his way met and seized Ismene) seizes Antigone and sends her off with his guards (720—847). In the uproar Theseus

[e] 375; 1294, 1422. Euripides, Phœn. 69—71, makes Eteocles the elder.

returns (887), and sends in pursuit. Creon justifies his act, because of Œdipus' crimes; and Œdipus defends himself for them (939—1013). Exit Theseus in pursuit, forcing Creon to shew the way (1019—1038). Song of Chorus, anxious for the result.

Scene 6. Theseus returns with the maidens (1099); and tells Œdipus that Polynices has just arrived, wanting to see him. Œdipus with reluctance consents (1173—1205). Ode of Chorus on the multiplied ills of man.

Scene 7. Polynices in vain entreats Œdipus to come with him against Thebes. Œdipus curses him, and foretells the mutual slaughter of the brothers. Polynices begs his sister Antigone to honour his corpse with burial if he should fall[d]; and retires.

The catastrophe now approaches. Warned by the omen of a storm[e], Œdipus sends for Theseus, and tells him his end is near; and that he alone is to know the place of his disappearance. Exeunt Œdipus, Theseus, Antigone and Ismene (1437—1555).

Scene the last. Enter a messenger, who describes the end of Œdipus. Having arrived at the χαλκόπους ὀδός, he performs funeral rites, and dismisses all his attendants except Theseus: and then disappears (1579—1666). Theseus promises to send his daughters home to Thebes, to try to save their brothers from their fated destruction.

[d] This she did. Its consequences are the subjects of the "Antigone."

[e] Œd. Tyr. 1455. He knew he should not die in an ordinary way.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΞΕΝΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΤΤΙΚΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΙΣΜΗΝΗ.
ΘΗΣΕΥΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίπους συνημμένος πώς ἐστι τῷ Τυράννῳ. τῆς γὰρ πατρίδος ἐκπεσὼν ὁ Οἰδίπους ἤδη γεραιὸς ὢν ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης χειραγωγούμενος. ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσένων περὶ τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι. ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ πυθόχρηστον, ὡς αὐτός φησι, χρησθὲν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι τὸν βίον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον γέροντες ἐγχώριοι, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε, πυθόμενοι συνέρχονται καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγενομένη τὰ κατὰ τὴν στάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παίδων, καὶ τὴν γενομένην

ἄφιξιν τοῦ Κρέοντος πρὸς αὐτόν· ὃς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τῷ ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς τοὐπίσω ἄπρακτος ἀπαλλάττεται. ὁ δὲ πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν τὸν χρησμὸν οὕτω τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν θαυμαστῶν· ὃ καὶ ἤδη γεγηρακὼς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ· ἦν γὰρ Κολωνῆθεν· ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἀποδεῖξαι, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις, δι' ὧν ἀπορθήτους ἔσεσθαι, καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς κρατήσειν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους προαναφωνῶν καὶ ὅτι διαστασιάσουσι πρὸς Θηβαίους ποτὲ, καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν τάφον αὐτοῦ.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΥ.

Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οἰδίποδα ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ Οἰδίποδι. πεπήρωται γὰρ καὶ ἀφῖκται εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὁδηγούμενος ἐκ μιᾶς τῶν θυγατέρων, Ἀντιγόνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμένει τῶν σεμνῶν [Ἐρινύων], ὅ ἐστιν ἐν τῷ καλουμένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ, οὕτω κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν ἱππίου καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὀρεωκόμοι ἵστανται· ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον ἐνταῦθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν· οὗ μή ἐστιν ἑτέρῳ βεβήλῳ τόπος, αὐτόθι κάθηται· καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται. ὁρᾷ γάρ τις αὐτὸν τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορεύεται ἀγγελῶν ὅτι τις ἄρα τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκάθηται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χοροῦ σχήματι, μαθησόμενοι τὰ πάντα. πρῶτος οὖν ἐστι καταλύων τὴν ὁδοιπορίαν, καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγό-

μενος. ἄφατος δέ ἐστι καθόλου ἡ οἰκονομία ἐν τῷ δράματι, ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ σχεδόν.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ ἱππίῳ, πρὸς τῷ ναῷ τῶν σεμνῶν. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν. προλογίζει Οἰδίπους.

ΑΛΛΩΣ.

Τὸν ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίποδα ἐπὶ τετελευτηκότι τῷ πάππῳ Σοφοκλῆς ὁ υἱδοῦς ἐδίδαξεν, υἱὸς ὢν Ἀρίστωνος, ἐπὶ ἄρχοντος Μίκωνος *, ὃς τέταρτος ἀπὸ Καλλίου, ἐφ' οὗ φασιν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτῆσαι. σαφὲς δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις ἐπὶ Καλλίου ἀνάγει τοὺς τραγικοὺς ὑπὲρ γῆς, ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν Μούσαις, ἃς συγκαθῆκε τοῖς Βατράχοις, φησὶν οὕτως·

μάκαρ Σοφοκλέης, ὃς πολὺν χρόνον βιοὺς
ἀπέθανεν, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιός,
πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγῳδίας,
καλῶς ἐτελεύτησ', οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

ἐπὶ δὲ τῷ λεγομένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ τὸ δρᾶμα κεῖται. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Κολωνὸς ἀγοραῖος πρὸς τῷ Εὐρυσακείῳ, πρὸς ᾧ οἱ μισθαρνοῦντες προεστήκεισαν, ὥστε καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς καθυστερίζουσι τῶν καιρῶν διαδοθῆναι·

ὄψ' ἦλθες, ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἵεσο.

μνημονεύει τῶν δυεῖν Κολωνῶν Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ διὰ τούτων·

οὗτος, πόθεν ἦλθες; Εἰς Κολωνὸν ἵεμην,
οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων,

* Ol. 94. 3, A.C. 401.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩι.

ΟΙ. ΤΕΚΝΟΝ τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας
χώρους ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι,
σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι
μεῖον φέροντα, καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί;
στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χὼ χρόνος ξυνὼν
μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
ἀλλ', ὦ τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις
ἢ πρὸς βεβήλοις ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν,
στῆσόν με κἀξίδρυσον, ὡς πυθώμεθα
ὅπου ποτ' ἐσμέν. μανθάνειν γὰρ ἥκομεν
ξένοι πρὸς ἀστῶν, χἂν ἀκούσωμεν τελεῖν.

ΑΝ. πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, πύργοι μὲν, οἳ
πόλιν στέφουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω·
χῶρος δ' ὅδ' ἱρὸς, ὡς σάφ' εἰκάσαι, βρύων
δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ'
εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες·
οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου·
μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προὐστάλης ὁδόν.

ΟΙ. κάθιζέ νύν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.

ΑΝ. χρόνου μὲν οὕνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.

ΟΙ. ἔχεις διδάξαι δή μ' ὅποι καθέσταμεν;

ΑΝ. τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οὔ.
ΟΙ. πᾶς γάρ τις ηὔδα τοῦτό γ' ἡμῖν ἐμπόρων.
ΑΝ. ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἦ μάθω μολοῦσά ποι;
ΟΙ. ναί, τέκνον, εἴπερ ἐστί γ' ἐξοικήσιμος.
ΑΝ. ἀλλ' ἐστὶ μὴν οἰκητός. οἴομαι δὲ δεῖν
οὐδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῷν ὁρῶ.
ΟΙ. ἦ δεῦρο προστείχοντα κἀξορμώμενον;
ΑΝ. καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα· χὤ τι σοι λέγειν
εὔκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ', ὡς ἀνὴρ ὅδε.
ΟΙ. ὦ ξεῖν', ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπέρ τ' ἐμοῦ
αὑτῆς θ' ὁρώσης, οὕνεχ' ἡμῖν αἴσιος
σκοπὸς προσήκεις ὧν ἀδηλοῦμεν φράσαι,
ΞΕ. πρὶν νῦν τὰ πλείον' ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδ' ἕδρας
ἔξελθ', ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἁγνὸν πατεῖν.
ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται;
ΞΕ. ἄθικτος οὐδ' οἰκητός. αἱ γὰρ ἔμφοβοι
θεαί σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι.
ΟΙ. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἂν εὐξαίμην κλύων;
ΞΕ. τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας ὅ γ' ἐνθάδ' ἂν
εἴποι λεώς νιν· ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλά.
ΟΙ. ἀλλ' ἵλεῳ μὲν τὸν ἱκέτην δεξαίατο·
ὡς οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι.
ΞΕ. τί δ' ἐστὶ τοῦτο; ΟΙ. ξυμφορᾶς ξύνθημ' ἐμῆς.
ΞΕ. ἀλλ' οὐδ' ἐμοί τοι τοὐξανιστάναι πόλεως
δίχ' ἐστὶ θάρσος, πρίν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρῶ.
ΟΙ. πρός νυν θεῶν, ὦ ξεῖνε, μή μ' ἀτιμάσῃς,
τοιόνδ' ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι.
ΞΕ. σήμαινε, κοὐκ ἄτιμος ἔκ γ' ἐμοῦ φανεῖ.
ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτ' ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
ΞΕ. ὅσ' οἶδα κἀγὼ πάντ' ἐπιστήσει κλύων.
χῶρος μὲν ἱρὸς πᾶς ὅδ' ἔστ'· ἔχει δέ νιν

σεμνὸς Ποσειδῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
Τιτὰν Προμηθεύς· ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον,
χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὀδὸς,
ἔρεισμ' Ἀθηνῶν· οἱ δὲ πλησίοι γύαι
τόνδ' ἱππότην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν
ἀρχηγὸν εἶναι, καὶ φέρουσι τοὔνομα
τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένοι.
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστὶν, ὦ ξέν', οὐ λόγοις
τιμώμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.
ΟΙ. ἦ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους;
ΞΕ. καὶ κάρτα, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι.
ΟΙ. ἄρχει τις αὐτῶν, ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος;
ΞΕ. ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως τάδ' ἄρχεται.
ΟΙ. οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ;
ΞΕ. Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.
ΟΙ. ἆρ' ἄν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι;
ΞΕ. ὡς πρὸς τί λέξων ἢ καταρτύσων μολεῖν;
ΟΙ. ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνῃ μέγα.
ΞΕ. καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;
ΟΙ. ὅσ' ἂν λέγωμεν πάνθ' ὁρῶντα λέξομεν.
ΞΕ. οἶσθ', ὦ ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῇς; ἐπείπερ εἶ
γενναῖος, ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος.
αὐτοῦ μέν', οὗπερ κἀφάνης, ἕως ἐγὼ
τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ μὴ κατ' ἄστυ δημόταις
λέξω τάδ' ἐλθών. οἵδε γὰρ κρινοῦσι δὴ
εἰ χρή σε μίμνειν, ἢ πορεύεσθαι πάλιν.
ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦ βέβηκεν ἡμὶν ὁ ξένος;
ΑΝ. βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ, πάτερ.
ἔξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας.
ΟΙ. ὦ πότνιαι δεινῶπες, εὖτε νῦν ἕδρας
πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγὼ,

Φοίβῳ τε κἀμοὶ μὴ γένησθ' ἀγνώμονες,
ὅς μοι, τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακά,
ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν,
ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον,
κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις,
ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἵ μ' ἀπήλασαν·
σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα,
ἢ σεισμόν, ἢ βροντήν τιν', ἢ Διὸς σέλας.
ἔγνωκα μέν νυν ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν
ἐξήγαγ' ἐς τόδ' ἄλσος. οὐ γὰρ ἄν ποτε
πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν,
νήφων ἀοίνοις, κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην
βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον. ἀλλά μοι, θεαί,
βίου κατ' ὀμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος δότε
πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφήν τινα,
εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν, ἀεὶ
μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν.
ἴτ', ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
ἴτ', ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις,
οἰκτείρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον
εἴδωλον· οὐ γὰρ δὴ τό γ' ἀρχαῖον δέμας.
ΑΝ. σίγα. πορεύονται γὰρ οἵδε δή τινες
χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἕδρας ἐπίσκοποι.
ΟΙ. σιγήσομαί τε καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω
τίνας λόγους ἐροῦσιν. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν
ἔνεστιν ηὐλάβεια τῶν ποιουμένων.

ΧΟ. ὅρα. τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει;
ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεὶς ὁ πάντων
ὁ πάντων ἀκορέστατος;
προσπεύθου, λεῦσσέ νιν,
προσδέρκου πανταχῇ.
πλανάτας πλανάτας τις ὁ πρέσβυς, οὐδ'
ἔγχωρος· προσέβα γὰρ οὐκ
ἄν ποτ' ἀστιβὲς ἄλσος ἐς
τᾶνδ' ἀμαιμακετᾶν κορᾶν,
ἃς τρέμομεν λέγειν,
καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως,
ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς
εὐφήμου στόμα φροντίδος
ἱέντες, τὰ δὲ νῦν τιν' ἥκειν
λόγος οὐδὲν ἅζονθ',
ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὔπω
δύναμαι τέμενος
γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει.
ΟΙ. ὅδ' ἐκεῖνος ἐγώ· φωνῇ γὰρ ὁρῶ,
τὸ φατιζόμενον.
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ,
δεινὸς μὲν ὁρᾶν, δεινὸς δὲ κλύειν..
ΟΙ. μή μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνομον.
ΧΟ. Ζεῦ ἀλεξῆτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;
ΟΙ. οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι
πρώτης, ὦ τῆσδ' ἔφοροι χώρας.
δηλῶ δ'· οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ἀλλοτρίοις
ὄμμασιν εἷρπον
κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν.
ΧΟ. ἓ ἕ, ἀλαῶν ὀμμάτων
ἆρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος δυσαίων;

μακραίων γ', ὅσ' ἐπεικάσαι.
ἀλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοὶ
προσθήσεις τάσδ' ἀράς.
περᾷς γὰρ περᾷς· ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀ-
φθέγκτῳ μὴ προπέσῃς νάπει
ποιάεντι, κάθυδρος οὗ
κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν
ῥεύματι συντρέχει,
τῶν, ξένε πάμμορ', εὖ φύλαξαι·
μετάσταθ', ἀπόβαθι. πολ-
λὰ κέλευθος ἐρατύει·
κλύεις, ὦ πολύμοχθ' ἀλᾶτα;
λόγον εἴ τιν' οἴσεις
πρὸς ἐμὰν λέσχαν, ἀβάτων ἀποβὰς,
ἵνα πᾶσι νόμος,
φώνει· πρόσθεν δ' ἀπερύκου.
ΟΙ. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ;
ΑΝ. ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν,
εἴκοντας ἃ δεῖ κἀκούοντας.
ΟΙ. πρόσθιγέ νύν μου. ΑΝ. ψαύω καὶ δή.
ΟΙ. ὦ ξεῖνοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ
σοὶ πιστεύσας μεταναστάς.
ΧΟ. οὔ τοι μήποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἑδράνων,
ὦ γέρον, ἄκοντά τις ἄξει.
ΟΙ. προβῶ; ΧΟ. ἐπίβαινε πόρσω.
ΟΙ. ἔτι;
ΧΟ. προβίβαζε, κούρα,
πρόσω· σὺ γὰρ ἀΐεις.
ΑΝ. ἕπεο μὰν, ἕπε' ὧδ' ἀμαυρῷ
κώλῳ, πάτερ, ᾇ σ' ἄγω.
ΧΟ. τόλμα ξεῖνος ἐπὶ ξένης,

ὦ τλάμων, ὅ τι καὶ πόλις
τέτροφεν ἄφιλον ἀποστυγεῖν
καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.
ΟΙ. ἄγε νυν σύ με, παῖ,
ἵν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
τὸ μὲν εἴποιμεν, τὸ δ' ἀκούσαιμεν,
καὶ μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν.
ΧΟ. αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου
βήματος ἔξω πόδα κλίνῃς.
ΟΙ. οὕτως; ΧΟ. ἅλις, ὡς ἀκούεις.
ΟΙ. ἦ 'σθῶ;
ΧΟ. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου
λᾶος βραχὺς ὀκλάσας.
ΑΝ. πάτερ, ἐμὸν τόδ'· ἐν ἡσυχαίᾳ
βάσει βάσιν ἅρμοσαι,
ΟΙ. ἰώ μοί μοι.
ΑΝ. γεραὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν
προκλίνας φιλίαν ἐμάν.
ΟΙ. ὤμοι δύσφρονος ἄτας.
ΧΟ. ὦ τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾷς,
αὔδασον, τίς ἔφυς βροτῶν;
τίς ὁ πολύπονος ἄγει; τίν' ἂν
σοῦ πατρίδ' ἐκπυθοίμαν;
ΟΙ. ὦ ξένοι,
ἀπόπτολις· ἀλλὰ μή,
ΧΟ. τί τόδ' ἀπεννέπεις, γέρον;
ΟΙ. μὴ μὴ μή μ' ἀνέρῃ τίς εἰμι,
μηδ' ἐξετάσῃς πέρα ματεύων.
ΧΟ. τί τόδ'; ΟΙ. αἰνὰ φύσις. ΧΟ. αὔδα.
ΟΙ. τέκνον, ὤμοι, τί γεγώνω;
ΧΟ. τίνος εἶ σπέρματος, ὦ

ξένε, φώνει, πατρόθεν.
ΟΙ. ὤμοι ἐγὼ, τί πάθω, τέκνον ἐμόν;
ΑΝ. λέγ', ἐπείπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις.
ΟΙ. ἀλλ' ἐρῶ. οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.
ΧΟ. μακρὰ μέλλετον, ἀλλὰ τάχυνε.
ΟΙ. Λαΐου ἴστε τιν' ὄντ'; ΧΟ. ὢ ὢ ὤ.
ΟΙ. τό τε Λαβδακιδᾶν γένος; ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
ΟΙ. ἄθλιον Οἰδιπόδαν; ΧΟ. σὺ γὰρ ὅδ' εἶ;
ΟΙ. δέος ἴσχετε μηδὲν ὅσ' αὐδῶ.
ΧΟ. ὢ ὢ ὤ. ΟΙ. δύσμορος. ΧΟ. ὢ ὤ.
ΟΙ. θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει;
ΧΟ. ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας.
ΟΙ. ἃ δ' ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις;
ΧΟ. οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔρχεται
ὧν προπάθῃ τὸ τίνειν· ἀπάτα δ' ἀπά-
ταις ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομέ-
να πόνον, οὐ χάριν, ἀντιδίδωσιν ἔ-
χειν. σὺ δὲ τῶνδ' ἑδράνων πάλιν ἔκτοπος
αὖθις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε,
μή τι πέρα χρέος
ἐμᾷ πόλει προσάψῃς.
ΑΝ. ὦ ξένοι
αἰδόφρονες, ἀλλ' ἐπεὶ
πατέρα γεραὸν τόνδ' ἐμὸν
οὐκ ἀνέτλατ' ἔργων
ἀκόντων ἀΐοντες αὐδὰν,
ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἱκετεύομεν, ὦ ξένοι, οἰκτεί-[ραθ', ἃ
πατρὸς ὑπὲρ τοὐμοῦ μόνου ἄντομαι,
ἄντομαι οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα
ὄμμα σὸν ὄμμασιν, ὥς τις ἀφ' αἵματος
ὑμετέρου προφανεῖσα· τὸν ἄθλιον

αἰδοῦς κῦρσαι. ἐν ὑμῖν ὡς θεῷ [χάριν.
κείμεθα τλάμονες. ἀλλ' ἴτε, νεύσατε τὰν ἀδόκητον
πρὸς σ' ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι,
ἢ τέκνον, ἢ λέχος, ἢ χρέος, ἢ θεός.
οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτὸν, * *
ὅστις ἄν, εἰ θεὸς
ἄγοι, φυγεῖν δύναιτο.
ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι, τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἴσου
οἰκτείρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν·
τὰ δ' ἐκ θεῶν τρεμοντες οὐ σθένοιμεν ἂν
φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων.
ΟΙ. τί δῆτα δόξης, ἢ τί κληδόνος καλῆς
μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίγνεται,
εἰ τάς γ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας
εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον
σώζειν οἵας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν;
κἄμοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστὶν, οἵτινες βάθρων
ἐκ τῶνδέ μ' ἐξάραντες εἶτ' ἐλαύνετε,
ὄνομα μόνον δείσαντες; οὐ γὰρ δὴ τό γε
σῶμ' οὐδὲ τἄργα τἄμ'· ἐπεὶ τά γ' ἔργα μου
πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα,
εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρείη λέγειν,
ὧν οὕνεκ' ἐκφοβεῖ με. τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
ἔξοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν,
ὅστις παθὼν μὲν ἀντέδρων, ὥστ' εἰ φρονῶν
ἔπρασσον, οὐδ' ἂν ὧδ' ἐγιγνόμην κακός;
νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην ἵν' ἱκόμην,
ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδότων ἀπωλλύμην.
ἀνθ' ὧν ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι,
ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ὧδε σώσατε
καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἶτα τοὺς θεοὺς

μοίραις ποιεῖσθε μηδαμῶς· ἡγεῖσθε δὲ
βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς· φυγὴν δέ του
μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου. τάδ' οὖν
ξυνεὶς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας
ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν.
ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον,
ῥύου με κἀκφύλασσε· μηδέ μου κάρα
τὸ δυσπρόσοπτον εἰσορῶν ἀτιμάσῃς.
ἥκω γὰρ ἱρὸς εὐσεβής τε καὶ φέρων
ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδ'· ὅταν δ' ὁ κύριος
παρῇ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμὼν,
τότ' εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσει· τὰ δὲ
μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.
ΧΟ. ταρβεῖν μὲν, ὦ γεραιὲ, τἀνθυμήματα
πολλή 'στ' ἀνάγκη τἀπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
οὐκ ὠνόμασται βραχέσι. τοὺς δε τῆσδε γῆς
ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι.
ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραίνων τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;
ΧΟ. πατρῷον ἄστυ γῆς ἔχει· σκοπὸς δέ νιν,
ὃς κἀμὲ δεῦρ' ἔπεμπεν, οἴχεται στελῶν.
ΟΙ. ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν
ἢ φροντίδ' ἕξειν, αὐτὸν ὥστ' ἐλθεῖν πέλας;
ΧΟ. καὶ κάρθ', ὅταν περ τοὔνομ' αἴσθηται τὸ σόν.
ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ κείνῳ τοῦτο τοὔπος ἀγγελῶν;
ΧΟ. μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη
φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκεῖνος ἀΐων,
θάρσει, παρέσται. πολὺ γὰρ, ὦ γέρον, τὸ σὸν
ὄνομα διήκει πάντας, ὥστε κεἰ βραδὺς
ἕρπει, κλύων σου δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.
ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχὴς ἵκοιτο τῇ θ' αὑτοῦ πόλει

ἐμοί τε. τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῷ φίλος;
ΑΝ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ;
ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη;
ΑΝ. γυναῖχ' ὁρῶ
στείχουσαν ἡμῶν ἆσσον, Αἰτναίας ἐπὶ
πώλου βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς
κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς νιν ἀμπέχει.
τί φῶ;
ἆρ' ἔστιν; ἆρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾷ;
καὶ φημὶ κἀπόφημι κοὐκ ἔχω τί φῶ.
τάλαινα.
οὐκ ἔστιν ἄλλη. φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων
σαίνει με προστείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι
μόνης τόδ' ἐστὶ δῆλον Ἰσμήνης κάρα.
ΟΙ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ;
ΑΝ. παῖδα σήν, ἐμὴν δ' ὁρᾶν
ὅμαιμον· αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.
ΙΣ. ὦ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ
ἥδιστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις
εὑροῦσα λύπῃ δεύτερον μόλις βλέπω.
ΟΙ. ὦ τέκνον, ἥκεις; ΙΣ. ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὁρᾶν.
ΟΙ. τέκνον, πέφηνας; ΙΣ. οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.
ΟΙ. πρόσψαυσον, ὦ παῖ. ΙΣ. θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.
ΟΙ. ὦ σπέρμ' ὅμαιμον. ΙΣ. ὦ δυσάθλιοι τροφαί.
ΟΙ. ἦ τῆσδε κἀμοῦ; ΙΣ. δυσμόρου τ' ἐμοῦ τρίτης.
ΟΙ. τέκνον, τί δ' ἦλθες; ΙΣ. σῇ, πάτερ, προμηθίᾳ.
ΟΙ. πότερα πόθοισι;
ΙΣ. καὶ λόγοις γ' αὐτάγγελος,
ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ.
ΟΙ. οἱ δ' αὐθόμαιμοι ποῖ νεανίαι πονεῖν;
ΙΣ. εἴσ' οὗπέρ εἰσι. δεινὰ δ' ἐν κείνοις τανῦν.

ΟΙ. ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις
φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς.
ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
θακοῦσιν ἱστουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι
τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.
σφῷν δ', ὦ τέκν', οὓς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,
κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι,
σφὼ δ' ἀντ' ἐκείνων τἀμὰ δυστήνου κακὰ
ὑπερπονεῖτον. ἡ μὲν ἐξ ὅτου νέας
τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσεν δέμας,
ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη
γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη,
πολλοῖσι δ' ὄμβροις ἡλίου τε καύμασιν
μοχθοῦσα τλήμων, δεύτερ' ἡγεῖται τὰ τῆς
οἴκοι διαίτης, εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι.
σὺ δ', ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ
μαντεῖ' ἄγουσα πάντα, Καδμείων λάθρα,
ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος· φύλαξ δέ μου
πιστὴ κατέστης, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην·
νῦν δ' αὖ τίν' ἥκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ
φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος;
ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
ἔξοιδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι.
ΙΣ. ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ' ἅπαθον, πάτερ,
ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοίης τροφήν,
παρεῖσ' ἐάσω. δὶς γὰρ οὐχὶ βούλομαι
πονοῦσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγουσ' αὖθις πάλιν.
ἃ δ' ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιν παίδοιν κακὰ
νῦν ἐστι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα.
πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρως Κρέοντί τε

θρόνους ἐᾶσθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθορὰν,
οἵα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον·
νῦν δ' ἐκ θεῶν του κἀξ ἀλιτρίας φρενὸς
εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιν ἔρις κακὴ,
ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
χὠ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγὼς
τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων
ἀποστερίσκει, κἀξελήλακεν πάτρας.
ὁ δ', ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος,
τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγὰς, προσλαμβάνει
κῆδός τε καινὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους,
ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον
τιμῇ καθέξον, ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.
ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστιν, ὦ πάτερ, λόγων,
ἀλλ' ἔργα δεινά· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
πόνους κατοικτιοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.
ΟΙ. ἤδη γὰρ ἔσχες ἐλπίδ' ὡς ἐμοῦ θεοὺς
ὤραν τιν' ἕξειν, ὥστε σωθῆναί ποτε;
ΙΣ. ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασιν.
ΟΙ. ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;
ΙΣ. σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ', εὐσοίας χάριν.
ΟΙ. τίς δ' ἄν τι τοιοῦδ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν;
ΙΣ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.
ΟΙ. ὅτ' οὐκ ἔτ' εἰμὶ, τηνικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνήρ;
ΙΣ. νῦν γὰρ θεοί σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὤλλυσαν.
ΟΙ. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὃς νέος πέσῃ.
ΙΣ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι τούτων χάριν
ἥξοντα βαιοῦ κοὐχὶ μυρίου χρόνου.
ΟΙ. ὅπως τί δράσῃ, θύγατερ; ἑρμήνευέ μοι.

ΙΣ. ὥς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
κρατῶσι μέν σου, γῆς δὲ μὴ 'μβαίνῃς ὅρων.
ΟΙ. ἡ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένου;
ΙΣ. κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς.
ΟΙ. κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ μάθοι.
ΙΣ. τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
χώρας θέλουσι μηδ' ἵν' ἂν σαυτοῦ κρατῇς.
ΟΙ. ἦ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει;
ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐᾷ τοὔμφυλον αἷμά σ', ὦ πάτερ.
ΟΙ. οὐκ ἆρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσίν ποτε.
ΙΣ. ἔσται ποτ' ἆρα τοῦτο Καδμείοις βάρος.
ΟΙ. ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, ξυναλλαγῆς;
ΙΣ. τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.
ΟΙ. ἃ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνον;
ΙΣ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας.
ΟΙ. καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ;
ΙΣ. ὥς φασιν οἱ μολόντες ἐς Θήβης πέδον.
ΟΙ. παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
ΙΣ. ἄμφω γ' ὁμοίως, κἀξεπίστασθον καλῶς.
ΟΙ. κᾆθ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες πάρος
τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα;
ΙΣ. ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγώ, φέρω δ' ὅμως.
ΟΙ. ἀλλ' οἱ θεοί σφι μήτε τὴν πεπρωμένην
ἔριν κατασβέσειαν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος
αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
ἧς νῦν ἔχονται κἀπαναίρονται δόρυ·
ὡς οὔτ' ἂν ὃς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει
μείνειεν, οὔτ' ἂν οὑξεληλυθὼς πάλιν
ἔλθοι ποτ' αὖθις· οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον
οὐκ ἔσχον οὐδ' ἤμυναν· ἀλλ' ἀνάστατος

αὐτοῖν ἐπέμφθην κἀξεκηρύχθην φυγάς.
εἴποις ἂν ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε
πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνεσεν.
οὐ δῆτ', ἐπεί τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν,
ὁπηνίκ' ἔζει θυμὸς, ἥδιστον δέ μοι
τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις,
οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν·
χρόνῳ δ', ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
τὸ τηνίκ' ἤδη τοῦτο μὲν πόλις βίᾳ
ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἱ δ' ἐπωφελεῖν,
οἱ τοῦ πατρὸς, τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάριν
φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἐγώ.
ἐκ ταῖνδε δ', οὔσαιν παρθένοιν, ὅσον φύσις
δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
καὶ γῆς ἄδειαν καὶ γένους ἐπάρκεσιν·
τὼ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλέσθην θρόνους
καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
ἀλλ' οὔ τι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου,
οὐδέ σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
ὄνησις ἥξει. τοῦτ' ἐγῷδα, τῆσδέ τε
μαντεῖ' ἀκούων, συννοῶν τε τἀξ ἐμοῦ
παλαίφαθ' ἁμοὶ Φοῖβος ἤνυσέν ποτε.
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ
μαστῆρα, κεἴ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.
ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέληθ' ὁμοῦ
προστάτισι ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
ἀλκὴν ποιεῖσθαι, τῇδε τῇ πόλει μέγαν
σωτῆρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους

ΧΟ. ἐπάξιος μὲν, Οἰδίπους, κατοικτίσαι,
αὐτός τε παῖδές θ' αἵδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
σωτῆρα σαυτὸν τῷδ' ἐπεμβάλλεις λόγῳ,
παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.
ΟΙ. ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει.
ΧΟ. θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἃς
τὸ πρῶτον ἵκου, καὶ κατάστεψον πέδον.
ΟΙ. τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκετε.
ΧΟ. πρῶτον μὲν ἱρὰς ἐξ ἀειρύτου χοὰς
κρήνης ἐνεγκοῦ, δι' ὁσίων χειρῶν θιγών.
ΟΙ. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;
ΧΟ. κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη,
ὧν κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.
ΟΙ. θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ·
ΧΟ. οἰὸς νεαλοῦς νεοπόκῳ μαλλῷ βαλών.
ΟΙ. εἶεν· τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρή·
ΧΟ. χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἕω.
ΟΙ. ἦ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;
ΧΟ. τρισσάς γε πηγάς· τὸν τελευταῖον δ' ὅλον.
ΟΙ. τοῦ τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε.
ΧΟ. ὕδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυ.
ΟΙ. ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχῃ;
ΧΟ. τρὶς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν
τιθεὶς ἐλαίας, τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.
ΟΙ. τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ.
ΧΟ. ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον,
αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς, κεἴ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν.
ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος. καὶ ταῦτά σοι
δράσαντι θαρσῶν ἂν παρασταίην ἐγώ·
ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἄν, ὦ ξέν', ἀμφὶ σοί.

ΟΙ. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων;
ΑΝ. ἠκούσαμέν τε χὤ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.
ΟΙ. ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά. λείπομαι γὰρ ἐν
τῷ μὴ δύνασθαι μηδ' ὁρᾶν, δυοῖν κακοῖν.
σφῷν δ' ἁτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.
ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι κἀντὶ μυρίων μίαν
ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν, ἢν εὔνους παρῇ.
ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον· μόνον δέ με
μὴ λείπετ'. οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας
ἔρημον ἕρπειν οὐδ' ὑφηγητοῦ δίχα.
ΙΣ. ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
χρὴ 'σται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
ΧΟ. τοὐκεῖθεν ἄλσους, ὦ ξένη, τοῦδ'· ἢν δέ του
σπάνιν τιν' ἴσχῃς, ἔστ' ἔποικος, ὃς φράσει.
ΙΣ. χωροῖμ' ἂν ἐς τόδ'· Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
φύλασσε πατέρα τόνδε. τοῖς τεκοῦσι γὰρ
οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.
ΧΟ. δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, ὦ ξεῖν',
ἐπεγείρειν·
ὅμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι.
ΟΙ. τί τοῦτο;
ΧΟ. τᾶς δειλαίας ἀπόρου φανείσας
ἀλγηδόνος, ᾇ ξυνέστας.
ΟΙ. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς
τᾶς σᾶς, πέπον, ἔργ' ἀναιδῆ.
ΧΟ. τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον
χρῄζω, ξέν', ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.
ΟΙ. ὤμοι.
ΧΟ. στέρξον, ἱκετεύω.
ΟΙ. φεῦ φεῦ.
ΧΟ. πείθου· κἀγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχρῄζεις.
ΟΙ. ἤνεγκον κακότατ', ὦ ξένοι, ἤνεγκον ἑκὼν μέν,
θεὸς ἴστω,

τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδέν.
ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί;
ΟΙ. κακᾷ μ' εὐνᾷ πόλις οὐδὲν ἴδριν
γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ.
ΧΟ. ἦ ματρόθεν, ὡς ἀκούω,
δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω;
ΟΙ. ὤμοι, θάνατος μὲν τάδ' ἀκούειν.
ὦ ξεῖν'· αὗται δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ μὲν
ΧΟ. πῶς φῄς;
ΟΙ. παῖδε, δύο δ' ἄτα
ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
ΟΙ. ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος.
ΧΟ. αὗται γὰρ ἀπόγονοι τεαί;
ΟΙ. κοιναί γε πατρὸς ἀδελφεαί.
ΧΟ. ἰώ. ΟΙ. ἰὼ δῆτα μυρίων γ' ἐπιστροφαὶ κακῶν.
ΧΟ. ἔπαθες ΟΙ. ἔπαθον ἄλαστ' ἔχειν.
ΧΟ. ἔρεξας ΟΙ. οὐκ ἔρεξα. ΧΟ. τί γάρ;
ΟΙ. ἐδεξάμην
δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ ταλαικάρδιος
ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελέσθαι.
ΧΟ. δύστανε, τί γάρ; ἔθου φόνον
ΟΙ. τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν;
ΧΟ. πατρός;
ΟΙ. παπαῖ, δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ νόσον.
ΧΟ. ἔκανες ΟΙ. ἔκανον. ἔχει δέ μοι
ΧΟ. τί τοῦτο; ΟΙ. πρὸς δίκας τι.
ΧΟ. τί γάρ;
ΟΙ. ἐγὼ φράσω.
καὶ γὰρ ἀλοὺς ἐφόνευσα καὶ ὤλεσα·
νόμῳ δὲ καθαρὸς, ἄϊδρις ἐς τόδ' ἦλθον.
ΧΟ. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' ἡμὶν Αἰγέως γόνος
Θησεὺς κατ' ὀμφὴν σὴν ἐφ' ἀστάλη πάρα

ΘΗ. πολλῶν ἀκούων ἔν τε τῷ πάρος χρόνῳ
τὰς αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς
ἔγνωκά σ', ὦ παῖ Λαΐου, τανῦν θ' ὁδοῖς
ἐν ταῖσδ' ἀκούων μᾶλλον ἐξεπίσταμαι.
σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα
δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὃς εἶ, καί σ' οἰκτίσας
θέλω 'περέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπους, τίνα
πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων,
αὐτός τε χὴ σὴ δύσμορος παραστάτις.
δίδασκε. δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις
λέξας ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ.
ὃς οἶδα καὐτὸς ὡς ἐπαιδεύθην ξένος,
ὥσπερ σὺ, χὥς τις πλεῖστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τὠμῷ κάρᾳ,
ὥστε ξένον γ' ἂν οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν,
ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσῴζειν· ἐπεὶ
ἔξοιδ' ἀνὴρ ὢν χὤτι τῆς ἐς αὔριον
οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.
ΟΙ. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
παρῆκεν, ὥστε βραχέα μοι δεῖσθαι φράσαι.
σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι, κἀφ' ὅτου πατρὸς γεγὼς
καὶ γῆς ὁποίας ἦλθον, εἰρηκὼς κυρεῖς·
ὥστ' ἐστί μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλὴν
εἰπεῖν ἃ χρῄζω, χὠ λόγος διέρχεται.
ΘΗ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω.
ΟΙ. δώσων ἱκάνω τοὐμὸν ἄθλιον δέμας
σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν· τὰ δὲ
κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφὴ καλή.
ΘΗ. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων;
ΟΙ. χρόνῳ μάθοις ἄν, οὐχὶ τῷ παρόντι που.
ΘΗ. ποίῳ γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;

ΟΙ. ὅταν θάνω 'γὼ καὶ σύ μου ταφεὺς γένῃ.
ΘΗ. τὰ λοίσθι' αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ
ἢ λῆστιν ἴσχεις ἢ δι' οὐδενὸς ποιεῖ.
ΟΙ. ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται.
ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν.
ΟΙ. ὅρα γε μήν· οὐ σμικρὸς, οὔκ, ἀγὼν ὅδε.
ΘΗ. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων, ἢ 'μοῦ λέγεις;
ΟΙ. κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' ἀναγκάσουσί με.
ΘΗ. ἀλλ' εἰ θέλοντάς γ', οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν.
ΟΙ. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν.
ΘΗ. ὦ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.
ΟΙ. ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει, τανῦν δ' ἔα.
ΘΗ. δίδασκ'. ἄνευ γνώμης γὰρ οὔ με χρὴ λέγειν.
ΟΙ. πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά.
ΘΗ. ἦ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς;
ΟΙ. οὐ δῆτ'· ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.
ΘΗ. τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;
ΟΙ. οὕτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι
πάλιν κατελθεῖν μήποθ', ὡς πατροκτόνῳ.
ΘΗ. πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίαθ', ὥστ' οἰκεῖν δίχα;
ΟΙ. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει στόμα.
ΘΗ. ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων;
ΟΙ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῆναι χθονί.
ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τἀμὰ κἀκείνων πικρά;
ΟΙ. ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίγνεται
θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.
φθίνει μὲν ἰσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος,
θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία,
καὶ πνεῦμα ταὐτὸν οὔποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν

φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ
τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καὖθις φίλα.
καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐημερεῖ
καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος
χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰών,
ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα
δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου·
ἵν' οὑμὸς εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς
ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,
εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεύς, χὼ Διὸς Φοῖβος σαφής.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἡδὺ τἀκίνητ' ἔπη,
ἔα μ' ἐν οἷσιν ἠρξάμην, τὸ σὸν μόνον
πιστὸν φυλάσσων· κοὔποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς
ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
τῶν ἐνθάδ', εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.

ΧΟ. ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
γῇ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο.

ΘΗ. τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι
τοιοῦδ', ὅτῳ πρῶτον μὲν ἡ δορύξενος
κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἑστία;
ἔπειτα δ' ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος
γῇ τῇδε κἀμοὶ δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει.
ἁγὼ σεβισθεὶς οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν
τὴν τοῦδε, χώρᾳ δ' ἔμπολιν κατοικιῶ.
εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν, σέ νιν
τάξω φυλάσσειν· εἰ δ' ἐμοῦ στείχειν μέτα
τόδ' ἡδύ, τούτων, Οἰδίπους, δίδωμί σοι
κρίναντι χρῆσθαι. τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι.

ΟΙ. ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.

ΘΗ. τί δῆτα χρῄζεις; ἢ δόμους στείχειν ἐμούς;

ΟΙ. εἴ μοι θέμις γ' ἦν. ἀλλ' ὁ χῶρός ἐσθ' ὅδε,
ΘΗ. ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι.
ΟΙ. ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων.
ΘΗ. μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.
ΟΙ. εἰ σοί γ' ἅπερ φῂς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
ΘΗ. θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός· οὔ σε μὴ προδῶ.
ΟΙ. οὔτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι.
ΘΗ. οὔκουν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.
ΟΙ. πῶς οὖν ποιήσεις;
ΘΗ. τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει;
ΟΙ. ἥξουσιν ἄνδρες ΘΗ. ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.
ΟΙ. ὅρα με λείπων ΘΗ. μὴ δίδασχ' ἃ χρή με δρᾶν.
ΟΙ. ὀκνοῦντ' ἀνάγκη. ΘΗ. τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ.
ΟΙ. οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς
ΘΗ. οἶδ' ἐγώ σε μή τινα
ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
θυμῷ κατηπείλησαν, ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
αὑτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα.
κείνοις δ' ἴσως κεἰ δείν' ἐπερρώσθη λέγειν
τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἶδ' ἐγώ, φανήσεται
μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.
θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἄνευ τῆς ἐμῆς
γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε·
ὅμως δὲ κἀμοῦ μὴ παρόντος οἶδ' ὅτι
τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.
ΧΟ. εὐίππου, ξένε, τᾶσδε χώρας
ἵκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα,
τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἔνθ'
ἁ λίγεια μινύρεται
θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν

χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,
τὸν οἰνῶπα νέμουσα κισσὸν
καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ
φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον
ἀνήνεμόν τε πάντων
χειμώνων· ἵν᾽ ὁ βακχιώτας
ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει
θεαῖς ἀμφιπολῶν τιθήναις.
θάλλει δ᾽ οὐρανίας ὑπ᾽ ἄχνας
ὁ καλλίβοτρυς κατ᾽ ἦμαρ ἀεὶ
νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν
ἀρχαῖον στεφάνωμ᾽, ὅ τε
χρυσαυγὴς κρόκος· οὐδ᾽ ἄϋπνοι
κρῆναι μινύθουσιν
Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων,
ἀλλ᾽ αἰὲν ἐπ᾽ ἤματι
ὠκυτόκος πεδίων ἐπινίσσεται
ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ
στερνούχου χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν
χοροί νιν ἀπεστύγησαν, οὐδ᾽ ἁ
χρυσάνιος Ἀφροδίτα.
ἔστιν δ᾽ οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω,
οὐδ᾽ ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ Πέλοπος πώποτε
βλαστὸν
φύτευμ᾽ ἀχείρητον αὐτόποιον,
ἐγχέων φόβημα δαΐων,
ὃ τᾷδε θάλλει μέγιστα χώρᾳ,
γλαυκᾶς παιδοτροόφου φύλλον ἐλαίας·
τὸ μέν τις οὔθ᾽ ἁβὸς οὔτε γήρᾳ
σημαίνων ἁλιώσει χερὶ πέρσας· ὁ γὰρ αἰὲν ὁρῶν
κύκλος

λεύσσει νιν Μορίου Διὸς
χὰ γλαυκῶπις Ἀθάνα.
ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾷδε κράτιστον,
δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπεῖν, χθονὸς αὔχημα
μέγιστον,
εὔιππον, εὔπωλον, εὐθάλασσον.
ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν ἐς
τόδ' εἷσας αὔχημ', ἄναξ Ποσειδάν,
ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν
πρώταισι ταῖσδε κτίσας ἀγυιαῖς.
ἁ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἁλία χερσὶ παραπτομένα
πλάτα
θρώσκει, τῶν ἑκατομπόδων
Νηρῄδων ἀκόλουθος.

ΑΝ. ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον,
νῦν σοὶ τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔπη.
ΟΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, καινόν;
ΑΝ. ἆσσον ἔρχεται
Κρέων ὅδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.
ΟΙ. ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
φαίνοιτ' ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας.
ΧΟ. θάρσει, παρέσται. καὶ γὰρ εἰ γέρων κυρῶ,
τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος.
ΚΡ. ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες,
ὁρῶ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότας
φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου,
ὃν μήτ' ὀκνεῖτε μήτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.
ἥκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουληθείς, ἐπεὶ
γέρων μέν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
σθένουσαν ἥκων, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόσδ' ἀπεστάλην

πείσων ἕπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,
οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὕπο
πάντων κελευσθεὶς, οὕνεχ' ἧκέ μοι γένει
τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ' ἐς πλεῖστον πόλεως.
ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ
ἱκοῦ πρὸς οἴκους. πᾶς σε Καδμείων λεὼς
καλεῖ δικαίως· ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγὼ,
ὅσῳπερ, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν
κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
ὁρῶν σε τὸν δύστηνον, ὄντα μὲν ξένον,
ἀεὶ δ' ἀλήτην κἀπὶ προσπόλου μιᾶς
βιοστερῆ χωροῦντα, τὴν ἐγὼ τάλας
οὐκ ἄν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἥδε δύσμορος,
ἀεί σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα
πτωχῷ διαίτῃ, τηλικοῦτος, οὐ γάμων
ἔμπειρος, ἀλλὰ τοὐπιόντος ἁρπάσαι.
ἆρ' ἄθλιον τοὔνειδος, ὦ τάλας ἐγὼ,
ὠνείδισ' ἐς σὲ κἀμὲ καὶ τὸ πᾶν γένος;
ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τἀμφανῆ κρύπτειν, σύ νυν
πρὸς θεῶν πατρῴων, Οἰδίπους, πεισθεὶς ἐμοὶ
κρύψον, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
τοὺς σοὺς πατρῴους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
εἰπών· ἐπαξία γάρ. ἡ δ' οἴκοι πλέον
δίκῃ σέβοιτ' ἄν, οὖσα σὴ πάλαι τροφός.
ΟΙ. ὦ πάντα τολμῶν κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων
λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον,
τί ταῦτα πειρᾷ κἀμὲ δεύτερον θέλεις
ἑλεῖν, ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀλγοίην ἁλούς;
πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς
νοσοῦνθ', ὅτ' ἦ μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονὸς,

οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν,
ἀλλ' ἡνίκ' ἤδη μεστὸς ἦν θυμούμενος,
καὶ τοὐν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκύ,
τότ' ἐξεώθεις κἀξέβαλλες, οὐδέ σοι
τὸ συγγενὲς τοῦτ' οὐδαμῶς τότ' ἦν φίλον·
νῦν τ' αὖθις ἡνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι
ξυνοῦσαν εὔνουν τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
πειρᾷ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
καίτοι τίς αὕτη τέρψις ἄκοντας φιλεῖν,
ὥσπερ τις εἴ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
μηδὲν διδοίη μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι,
πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζοις, τότε
δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέροι·
ἆρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις;
τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί,
λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.
φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακόν.
ἥκεις ἔμ' ἄξων, οὐχ ἵν' ἐς δόμους ἄγῃς,
ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσῃς, πόλις δέ σοι
κακῶν ἄνατος τῆσδ' ἀπαλλαχθῇ χθονός.
οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλά σοι τάδ' ἔστ', ἐκεῖ
χώρας ἀλάστωρ οὑμὸς ἐνναίων ἀεί·
ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον.
ἆρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τἀν Θήβαις φρονῶ;
πολλῷ γ', ὅσῳπερ καὶ σαφεστέρων κλύω
Φοίβου τε καὐτοῦ Ζηνός, ὃς κείνου πατήρ.
τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
πολλὴν ἔχον στόμωσιν· ἐν δὲ τῷ λέγειν
κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια.
ἀλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ἴθι·

ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἐνθάδ'. οὐ γὰρ ἂν κακῶς
οὐδ' ὧδ' ἔχοντες ζῷμεν, εἰ τερποίμεθα.

ΚΡ. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἔμ' ἐς τὰ σὰ
ἢ σ' ἐς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;

ΟΙ. ἐμοὶ μέν ἐσθ' ἥδιστον, εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ
πείθειν οἷός τ' εἶ μήτε τούσδε τοὺς πέλας.

ΚΡ. ὦ δύσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
φρένας ποτ', ἀλλὰ λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφει;

ΟΙ. γλώσσῃ σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
δίκαιον ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει.

ΚΡ. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.

ΟΙ. ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.

ΚΡ. οὐ δῆθ', ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα.

ΟΙ. ἄπελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδέ με
φύλασσ' ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ.

ΚΡ. μαρτύρομαι τούσδ', οὐχὶ σ', ὃς γνώσει φίλους
οἷ' ἀνταμείβει ῥήματ', ἤν σ' ἕλω ποτέ.

ΟΙ. τίς δ' ἄν με τῶνδε συμμάχων ἕλοι βίᾳ;

ΚΡ. ἦ μὴν σὺ κἄνευ τοῦδε λυπηθεὶς ἔσει.

ΟΙ. ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις;

ΚΡ. παίδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.

ΟΙ. ὤμοι. ΚΡ. τάχ' ἕξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε.

ΟΙ. τὴν παῖδ' ἔχεις μου;

ΚΡ. τήνδε τ' οὐ μακροῦ χρόνου.

ΟΙ. ἰὼ ξένοι, τί δράσετ'; ἦ προδώσετε,
κοὐκ ἐξελᾶτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;

ΧΟ. χώρει, ξέν', ἔξω θᾶσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
δίκαια πράσσεις οὔθ' ἃ πρόσθεν εἴργασαι.

ΚΡ. ὑμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύσεται.

ΑΝ. *οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποίαν λάβω*
θεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν;
ΧΟ. *τί δρᾷς, ξένε;*
ΚΡ. *οὐχ ἅψομαι τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς.*
ΟΙ. *ὦ γῆς ἄνακτες.* ΧΟ. *ὦ ξέν', οὐ δίκαια δρᾷς.*
ΚΡ. *δίκαια.* ΧΟ. *πῶς δίκαια;*
ΚΡ. *τοὺς ἐμοὺς ἄγω.*
ΟΙ. *ἰὼ πόλις.*
ΧΟ. *τί δρᾷς, ὦ ξέν'; οὐκ ἀφήσεις; τάχ' ἐς*
βάσανον εἶ χερῶν.
ΚΡ. *εἴργου.* ΧΟ. *σοῦ μὲν οὔ τάδε γε μωμένου.*
ΚΡ. *πόλει μαχεῖ γάρ, εἴ τι πημανεῖς ἐμέ.*
ΟΙ. *οὐκ ἠγόρευον ταῦτ' ἐγώ;*
ΧΟ. *μέθες χεροῖν*
τὴν παῖδα θᾶσσον.
ΚΡ. *μὴ 'πίτασσ' ἃ μὴ κρατεῖς.*
ΧΟ. *χαλᾶν λέγω σοι.* ΚΡ. *σοὶ δ' ἔγωγ' ὁδοιπορεῖν.*
ΧΟ. *προβᾶθ' ὧδε, βᾶτε βᾶτ', ἔντοποι.*
πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμά, σθένει.
προβᾶθ' ὧδέ μοι.
ΑΝ. *ἀφέλκομαι δύστηνος, ὦ ξένοι ξένοι.*
ΟΙ. *ποῦ, τέκνον, εἶ μοι;* ΑΝ. *πρὸς βίαν πορεύομαι.*
ΟΙ. *ὄρεξον, ὦ παῖ, χεῖρας.* ΑΝ. *ἀλλ' οὐδὲν σθένω.*
ΚΡ. *οὐκ ἄξεθ' ὑμεῖς;* ΟΙ. *ὦ τάλας ἐγώ, τάλας.*
ΚΡ. *οὔκουν ποτ' ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι*
ὁδοιπορήσεις· ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις
πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὑφ' ὧν ἐγὼ
ταχθεὶς τάδ' ἔρδω, καὶ τύραννος ὢν ὅμως,
νίκα. χρόνῳ γάρ, οἶδ' ἐγώ, γνώσει τάδε,
ὁθούνεκ' αὐτὸς αὑτὸν οὔτε νῦν καλὰ
δρᾷς οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων,

ὀργῇ χάριν δοὺς, ἥ σ' ἀεὶ λυμαίνεται.
ΧΟ. ἐπίσχες αὐτοῦ, ξεῖνε. ΚΡ. μὴ ψαύειν λέγω.
ΧΟ. οὔτοι σ' ἀφήσω, τῶνδέ γ' ἐστερημένος.
ΚΡ. καὶ μεῖζον ἆρα ῥύσιον πόλει τάχα
θήσεις; ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν.
ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί τρέψει;
ΚΡ. τόνδ' ἀπάξομαι λαβών.
ΧΟ. δεινὸν λέγεις.
ΚΡ. ὡς τοῦτο νῦν πεπράξεται,
ἢν μή μ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθῃ.
ΟΙ. ὦ φθέγμ' ἀναιδὲς, ἦ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ;
ΚΡ. αὐδῶ σιωπᾶν.
ΟΙ. μὴ γὰρ αἵδε δαίμονες
θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς ἔτι,
ὅς μ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας
πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βίᾳ.
τοιγὰρ σέ τ' αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὸν θεῶν
ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος δοίη βίον
τοιοῦτον οἷον κἀμὲ γηράναι ποτέ.
ΚΡ. ὁρᾶτε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;
ΟΙ. ὁρῶσι κἀμὲ καὶ σὲ, καὶ φρονοῦσ' ὅτι
ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι.
ΚΡ. οὔτοι καθέξω θυμὸν, ἀλλ' ἄξω βίᾳ
κεἰ μοῦνός εἰμι τόνδε καὶ χρόνῳ βραδύς.
ΟΙ. ἰὼ τάλας.
ΧΟ. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου, ξέν', εἰ
τάδε δοκεῖς τελεῖν.
ΚΡ. δοκῶ. ΧΟ. τάνδ' ἄρ' οὐκ ἔτι νεμῶ πόλιν.
ΚΡ. τοῖς τοι δικαίοις χὠ βραχὺς νικᾷ μέγαν.
ΟΙ. ἀκούεθ' οἷα φθέγγεται;
ΧΟ. τά γ' οὐ τελεῖ.

* * * * *

ΚΡ. Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείη, σὺ δ' οὔ.
ΧΟ. ἆρ' οὐχ ὕβρις τάδ'; ΚΡ. ὕβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα.
ΧΟ. ἰὼ πᾶς λεώς, ἰὼ γᾶς πρόμοι,
μόλετε σὺν τάχει, μόλετ'· ἐπεὶ πέραν
περῶσ' οἵδε δή.
ΘΗ. τίς ποθ' ἡ βοή; τί τοὔργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ
βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ' ἐναλίῳ θεῷ
τοῦδ' ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ; λέξαθ', ὡς εἰδῶ τὸ πᾶν
οὗ χάριν δεῦρ' ᾖξα θᾶσσον ἢ καθ' ἡδονὴν ποδός.
ΟΙ. ὦ φίλτατ', ἔγνων γὰρ τὸ προσφώνημά σου,
πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.
ΘΗ. τὰ ποῖα ταῦτα, τίς δ' ὁ πημήνας; λέγε.
ΟΙ. Κρέων ὅδ', ὃν δέδορκας, οἴχεται τέκνων
ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα.
ΘΗ. πῶς εἶπας; ΟΙ. οἷά περ πέπονθ' ἀκήκοας.
ΘΗ. οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν
πρὸς τούσδε βωμοὺς πάντ' ἀναγκάσει λεὼν
ἄνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἄπο
σπεύδειν ἄπο ῥυτῆρος, ἔνθα δίστομοι
μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
ὡς μὴ παρέλθωσ' αἱ κόραι, γέλως δ' ἐγὼ
ξένῳ γένωμαι τῷδε, χειρωθεὶς βίᾳ.
ἴθ', ὡς ἄνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ' ἐγώ,
εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἧκον, ἧς ὅδ' ἄξιος,
ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερός·
νῦν δ' οὕσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
τούτοισι κοὐκ ἄλλοισιν ἁρμοσθήσεται.
οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν
κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσῃς ἄγων·
ἐπεὶ δέδρακας οὔτ' ἐμοῦ καταξίως

οὔθ' ὧν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονὸς,
ὅστις δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν
κἄνευ νόμου κραίνουσαν οὐδὲν, εἶτ' ἀφεὶς
τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι' ὧδ' ἐπεσπεσὼν
ἄγεις θ' ἃ χρῄζεις καὶ παρίστασαι βίᾳ.
καί μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ
ἔδοξας εἶναι, κἄμ' ἴσον τῷ μηδενί.
καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν·
οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν,
οὐδ' ἄν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πυθοίατο
συλῶντα τἀμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν, βίᾳ
ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια.
οὔκουν ἔγωγ' ἂν σῆς ἐπεμβαίνων χθονὸς,
οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα,
ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονὸς,
οὔθ' εἷλκον οὔτ' ἂν ἦγον, ἀλλ' ἠπιστάμην
ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών.
σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὖσαν αἰσχύνεις πόλιν
τὴν αὐτὸς αὑτοῦ, καί σ' ὁ πληθύων χρόνος
γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.
εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινὰ,
εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
εἶναι βίᾳ τε κοὐχ ἑκών· καὶ ταῦτά σοι
τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω.

ΧΟ. ὁρᾷς ἵν' ἥκεις, ὦ ξέν'; ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἶ
φαίνει δίκαιος, δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά.

ΚΡ. ἐγὼ οὔτ' ἄνανδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων,
ὦ τέκνον Αἰγέως, οὔτ' ἄβουλον, ὡς σὺ φῄς,
τοὔργον τόδ' ἐξέπραξα, γιγνώσκων δ' ὅτι
οὐδείς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι

ζῆλος ξυναίμων, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ.
ᾔδη δ' ὁθούνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον
κἄναγνον οὐ δεξοίατ', οὐδ' ὅτῳ γάμοι
ξυνόντες ηὑρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὔβουλον πάγον
ἐγὼ ξυνῄδη χθόνιον ὄνθ', ὃς οὐκ ἐᾷ
τοιούσδ' ἀλήτας τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει·
ᾧ πίστιν ἴσχων τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν.
καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον, εἰ μή μοι πικρὰς
αὐτῷ τ' ἀρὰς ἠρᾶτο καὶ τὠμῷ γένει·
ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν.
θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο πλὴν
θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἅπτεται.
πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ
ἐρημία με, κεἰ δίκαι' ὅμως λέγω,
σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως,
καὶ τηλικόσδ' ὤν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι.

ΟΙ. ὦ λῆμ' ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς,
πότερον ἐμοῦ γέροντος, ἢ σαυτοῦ, τόδε;
ὅστις φόνους σοι καὶ γάμους καὶ ξυμφορὰς
τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἃς ἐγὼ τάλας
ἤνεγκον ἄκων. θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
τάχ' ἄν τι μηνίουσιν ἐς γένος πάλαι.
ἐπεὶ καθ' αὑτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ
ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδὲν ἀνθ' ὅτου
τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμούς θ' ἡμάρτανον.
ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ
χρησμοῖσιν ἱκνεῖθ' ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν,
πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοί,
ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρὸς,
οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦ;

εἰ δ' αὖ φανεὶς δύστηνος, ὡς ἐγὼ 'φάνην,
ἐς χεῖρας ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον,
μηδὲν ξυνιεὶς ὧν ἔδρων εἰς οὕς τ' ἔδρων,
πῶς ἂν τό γ' ἆκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις;
μητρὸς δὲ, τλῆμον, οὐκ ἐπαισχύνει γάμους
οὔσης ὁμαίμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν,
οἵους ἐρῶ τάχ'; οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι,
σοῦ γ' ἐς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα.
ἔτικτε γάρ μ' ἔτικτεν, ὤμοι μοι κακῶν,
οὐκ εἰδότ' οὐκ εἰδυῖα· καὶ τεκοῦσά με
αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι.
ἀλλ' ἓν γὰρ οὖν ἔξοιδα, σὲ μὲν ἑκόντ' ἐμὲ
κείνην τε ταῦτα δυστομεῖν· ἐγὼ δέ νιν
ἄκων ἔγημα, φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἁκούσομαι κακὸς
γάμοισιν οὔθ' οὓς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι
φόνους πατρῴους ἐξονειδίζων πικρῶς.
ἓν γάρ μ' ἄμειψαι μοῦνον ὧν σ' ἀνιστορῶ·
εἴ τίς σε τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
κτείνοι παραστὰς, πότερα πυνθάνοι' ἂν, εἰ
πάτηρ σ' ὁ καίνων, ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως;
δοκῶ μὲν, εἴπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον
τίνοι' ἂν, οὐδὲ τοὔνδικον περιβλέποις.
τοιαῦτα μέντοι καὐτὸς εἰσέβην κακὰ,
θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς
ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοί.
σὺ δ', εἰ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν
λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἄρρητόν τ' ἔπος,
τοιαῦτ' ὀνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον.
καί σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλὸν,
καὶ τὰς 'Αθήνας, ὡς κατῴκηνται καλῶς·

κἀθ' ὧδ' ἐπαινῶν πολλὰ τοῦδ' ἐκλανθάνει,
ὁθούνεκ' εἴ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται
τιμαῖς σεβίζειν, ἥδε τοῦθ' ὑπερφέρει,
ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην γέροντ' ἐμὲ
αὐτόν τ' ἐχειροῦ τὰς κόρας τ' οἴχει λαβών.
ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ
καλῶν ἱκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς
ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους θ', ἵν' ἐκμάθῃς
οἵων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις.
ΧΟ. ὁ ξεῖνος, ὦναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
αὐτοῦ πανώλεις, ἄξιαι δ' ἀμυναθεῖν.
ΘΗ. ἅλις λόγων· ὡς οἱ μὲν ἐξηρπασμένοι
σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἕσταμεν.
ΚΡ. τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν;
ΘΗ. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δέ με
χωρεῖν, ἵν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις
τὰς παῖδας ἡμῶν, αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐμοί·
εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν.
ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες, οὓς οὐ μή ποτε
χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύξωνται θεοῖς.
ἀλλ' ἐξυφηγοῦ· γνῶθι δ' ὡς ἔχων ἔχει,
καί σ' εἷλε θηρῶνθ' ἡ τύχη· τὰ γὰρ δόλῳ
τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σῴζεται.
κοὐκ ἄλλον ἕξεις ἐς τάδ'· ὡς ἔξοιδά σε
οὐ ψιλὸν οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσήνδ' ὕβριν
ἥκοντα τόλμης τῆς παρεστώσης τανῦν,
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὢν ἔδρας τάδε.
ἃ δεῖ μ' ἀθρῆσαι, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν
ἑνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.
νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τανῦν τε σοι
δοκεῖ λελέχθαι χὤτε ταῦτ' ἐμηχανῶ;

ΚΡ. *οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὢν ἐρεῖς ἐμοί·*
οἴκοι δὲ χἠμεῖς εἰσόμεσθ' ἃ χρὴ ποιεῖν.
ΘΗ. *χωρῶν ἀπείλει νῦν· σὺ δ' ἡμῖν, Οἰδίπους,*
ἕκηλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι,
ἢν μὴ θάνω 'γὼ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι
πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.
ΟΙ. *ὄναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν*
καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας.
ΧΟ. *εἴην ὅθι δαΐων*
ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαὶ
τὸν χαλκοβόαν Ἄρη
μίξουσιν, ἢ πρὸς Πυθίαις,
ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς,
οὗ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη
θνατοῖσιν, ὧν καὶ χρυσέα
κλῇς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν·
ἔνθ' οἶμαι τὸν ἐγρεμάχαν
Θησέα καὶ τὰς διστόλους
ἀδμῆτας ἀδελφὰς
αὐταρκεῖ τάχ' ἐμμίξειν βοᾷ
τούσδ' ἀνὰ χώρους·
ἤ που τὸν ἐφέσπερον
πέτρας νιφάδος πελῶσ'
Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ,
πώλοισιν, ἢ ῥιμφαρμάτοις
φεύγοντες ἁμίλλαις.
ἁλώσεται· δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης,
δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀκμά.
πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινὸς, πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατὰ
ἀμπυκτήρια * * *

ἄμβασις, οἳ τὰν ἱππίαν
τιμῶσιν Ἀθάναν
καὶ τὸν πόντιον γαιάοχοι
Ῥέας φίλον υἱόν.
ἔρδουσιν, ἢ μέλλουσ';
ὡς προμνᾶταί τί μοι
γνώμα, τάχ' ἐνδώσειν
τᾶν δεινὰ τλασᾶν, δεινὰ δ' εὑρουσᾶν πρὸς αὐ-
τελεῖ τελεῖ Ζεύς τι κατ' ἆμαρ· [θαίμων πάθη.
μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων.
εἴθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειὰς
αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων
ἐωρήσασα τοὐμὸν ὄμμα.
ἰὼ πάνταρχε θεῶν,
παντόπτα Ζεῦ, πόροις
γᾶς τᾶσδε δαμούχοις
σθένει 'πινικείῳ τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον,
σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα.
καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω
καὶ κασιγνήταν πυκνοστίκτων ὀπαδὸν
ὠκυπόδων ἐλάφων στέργω διπλᾶς ἀρωγὰς
μολεῖν γᾷ τᾷδε καὶ πολίταις.
ὦ ξεῖν' ἀλῆτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρεῖς
ὡς ψευδόμαντις. τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
τάσδ' ἆσσον αὖθις ὧδε προσπολουμένας.

ΟΙ. ποῦ ποῦ; τί φής; πῶς εἶπας;
ΑΝ. ὦ πάτερ πάτερ,
τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν
δοίη, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;
ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦ πάρεστον;
ΑΝ. αἵδε γὰρ χέρες

Θησέως ἔσωσαν φιλτάτων τ' ὀπαόνων.
ΟΙ. προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρί, καὶ τὸ μηδαμὰ
ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα βαστάσαι δότε.
ΑΝ. αἰτεῖς ἃ τεύξει· σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.
ΟΙ. ποῦ δῆτα, ποῦ 'στον; ΑΝ. αἵδ' ὁμοῦ πελάζομεν.
ΟΙ. ὦ φίλτατ' ἔρνη. ΑΝ. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.
ΟΙ. ὦ σκῆπτρα φωτός. ΑΝ. δυσμόρου γε δύσμορα.
ΟΙ. ἔχω τὰ φίλτατ', οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος
θανὼν ἂν εἴην σφῷν παρεστώσαιν ἐμοί.
ἐρείσατ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον,
ἐμφύντε τῷ φύσαντι, κἀναπαύσατον
τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου.
καί μοι τὰ πραχθέντ' εἴπαθ' ὡς βράχιστ', ἐπεὶ
ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος.
ΑΝ. ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας· τοῦδε χρὴ κλύειν, πάτερ,
καὶ σοί τε τοὔργον τοῦτ' ἐμοί τ' ἔσται βραχύ.
ΟΙ. ὦ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε, πρὸς τὸ λιπαρὲς
τέκν' εἰ φανέντ' ἄελπτα μηκύνω λόγον.
ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τὴν ἐς τάσδε μοι
τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην.
σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
καί σοι θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω,
αὐτῷ τε καὶ γῇ τῇδ'· ἐπεὶ τό γ' εὐσεβὲς
μόνοις παρ' ὑμῖν ηὗρον ἀνθρώπων ἐγὼ
καὶ τοὐπιεικὲς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.
εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε.
ἔχω γὰρ ἅχω διὰ σὲ κοὐκ ἄλλον βροτῶν.
καί μοι χέρ', ὦναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς
ψαύσω φιλήσω θ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κάρα.
καίτοι τί φωνῶ; πῶς σ' ἂν ἄθλιος γεγὼς
θιγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρός, ᾧ τίς οὐκ ἔνι

κηλὶς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε,
οὐδ᾿ οὖν ἐάσω. τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν
μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.
σὺ δ᾿ αὐτόθεν μοι χαῖρε καὶ τὰ λοιπά μου
μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ᾿ ἡμέρας.

ΘΗ. οὔτ᾿ εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε, θαυμάσας ἔχω,
οὔτ᾿ εἰ πρὸ τοὐμοῦ προὔλαβες τὰ τῶνδ᾿ ἔπη.
βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.
οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
δείκνυμι δ᾿. ὧν γὰρ ὤμοσ᾿ οὐκ ἐψευσάμην
οὐδέν σε, πρέσβυ. τάσδε γὰρ πάρειμ᾿ ἄγων
ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.
χὤπως μὲν ἁγὼν ᾑρέθη τί δεῖ μάτην
κομπεῖν, ἅ γ᾿ εἴσει καὐτὸς ἐκ ταύταιν ξυνών;
λόγος δ᾿ ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ
σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.
πρᾶγος δ᾿ ἀτίζειν οὐδὲν ἄνθρωπον χρεών.

ΟΙ. τί δ᾿ ἔστι, τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με,
ὡς μὴ εἰδότ᾿ αὐτὸν μηδὲν ὧν σὺ πυνθάνει.

ΘΗ. φασίν τιν᾿ ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν
οὐκ ὄντα, συγγενῆ δέ, προσπεσόντα πως
βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ᾿ ᾧ
θύων ἔκυρον, ἡνίχ᾿ ὡρμώμην ἐγώ.

ΟΙ. ποδαπόν; τί προσχρῄζοντα τῷ θακήματι;

ΘΗ. οὐκ οἶδα πλὴν ἕν. σοῦ γάρ, ὡς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν᾿ αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων.

ΟΙ. ποῖόν τιν᾿; οὐ γὰρ ἥδ᾿ ἕδρα σμικροῦ λόγου.

ΘΗ. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ᾿

αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ.
ΟΙ. τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἕδραν;
ΘΗ. ὅρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμῖν ἐγγενὴς
ἔσθ', ὅστις ἄν σου τοῦτο προσχρῄζοι τυχεῖν.
ΟΙ. ὦ φίλτατε, σχὲς οὗπερ εἶ. ΘΗ. τί δ' ἔστι σοι;
ΟΙ. μή μου δεηθῇς.
ΘΗ. πράγματος ποίου; λέγε.
ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὃς ἐσθ' ὁ προστάτης.
ΘΗ. καὶ τίς ποτ' ἐστὶν, ὅν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι;
ΟΙ. παῖς οὑμὸς, ὦναξ, στυγνὸς, οὗ λόγων ἐγὼ
ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων.
ΘΗ. τί δ'; οὐκ ἀκούειν ἔστι, καὶ μὴ δρᾶν ἃ μὴ
χρῄζεις; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν;
ΟΙ. ἔχθιστον, ὦναξ, φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί·
καὶ μή μ' ἀνάγκῃ προσβάλῃς τάδ' εἰκαθεῖν.
ΘΗ. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, σκόπει
μή σοι πρόνοι' ᾖ τοῦ θεοῦ φυλακτέα.
ΑΝ. πάτερ, πιθοῦ μοι, κεἰ νέα παραινέσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὑτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται·
καὶ νῷν ὕπεικε τὸν κασίγνητον μολεῖν.
οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει
γνώμης, ἃ μή σοι ξυμφέροντα λέξεται.
λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; τά τοι κακῶς
ηὑρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται.
ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μηδὲ δρῶντά σε
τὰ τῶν κακίστων δυσσεβέστατ', ὦ πάτερ,
θέμις σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς.
ἀλλ' ἔασον. εἰσὶ χἀτέροις γοναὶ κακαὶ
καὶ θυμὸς ὀξὺς, ἀλλὰ νουθετούμενοι
φίλων ἐπῳδαῖς ἐξεπᾴδονται φύσιν.

σὺ δ' εἰς ἐκεινά, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει
πατρῷα καὶ μητρῷα πήμαθ' ἅπαθες,
κἂν κεῖνα λεύσσῃς, οἶδ' ἐγώ, γνώσει κακοῦ
θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ προσγίγνεται.
ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τἀνθυμήματα,
τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος.
ἀλλ' ἡμὶν εἶκε. λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
δίκαια προσχρῄζουσιν, οὐδ' αὐτὸν μὲν εὖ
πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.
ΟΙ. τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με
λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον.
μόνον, ξέν', εἴπερ κεῖνος ὧδ' ἐλεύσεται,
μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτέ.
ΘΗ. ἅπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δὶς χρῄζω κλύειν,
ὦ πρέσβυ. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δ' ὢν
σῶς ἴσθ', ἐάν περ κἀμέ τις σώζῃ θεῶν.
ΧΟ. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους
χρῄζει τοῦ μετρίου παρεὶς
ζώειν, σκαιοσύναν φυλάσσων
ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.
ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ
ἁμέραι κατέθεντο δὴ
λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρ-
ποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ὅπου,
ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ
τοῦ θέλοντος· ὁ δ' ἐπίκουρος ἰσοτέλεστος,
Ἄϊδος ὅτε Μοῖρ' ἀνυμέναιος
ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε,
θάνατος ἐς τελευτάν.
μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νι-
κᾷ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ φανῇ,

βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει
πολὺ δεύτερον ὡς τάχιστα.
ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ
κούφας ἀφροσύνας φέρον,
τίς πλάγχθη πολύμοχθος ἔ-
ξω, τίς οὐ καμάτων ἔνι;
φόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι,
καὶ φθόνος· τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε
πύματον ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον
γῆρας ἄφιλον, ἵνα πρόπαντα
κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.
ἐν ᾧ τλάμων ὅδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
πάντοθεν βόρειος ὥς τις
ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται,
ὡς καὶ τόνδε κατάκρας
δειναὶ κυματοαγεῖς
ἆται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι,
αἱ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν,
αἱ δ' ἀνατέλλοντος,
αἱ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτῖν',
αἱ δὲ νυχιᾶν ἀπὸ ῥιπᾶν.

ΑΝ. καὶ μὴν ὅδ' ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, ὁ ξένος
ἀνδρῶν γε μοῦνος, ὦ πάτερ, δι' ὄμματος
ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὧδ' ὁδοιπορεῖ.

ΟΙ. τίς οὗτος;

ΑΝ. ὅνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
γνώμῃ, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὅδε.

ΠΟ. οἴμοι, τί δράσω; πότερα τἀμαυτοῦ κακὰ
πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὁρῶν
πατρὸς γέροντος; ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς
ξὺν σφῷν ἐφηύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον

ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε, τῆς ὁ δυσφιλὴς
γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πίνος
πλευρὰν μαραίνων, κρατὶ δ' ὀμματοστερεῖ
κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ᾄσσεται·
ἀδελφὰ δ', ὡς ἔοικε, τούτοισιν φορεῖ
τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια.
ἁγὼ πανώλης ὄψ' ἄγαν ἐκμανθάνω·
καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς
ταῖς σαῖσιν ἥκειν· τἀμὰ μὴ 'ξ ἄλλων πύθῃ.
ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
Αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοί, πάτερ,
παρασταθήτω. τῶν γὰρ ἡμαρτημένων
ἄκη μέν ἐστι, προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι.
τί σιγᾷς;
φώνησον, ὦ πάτερ, τι· μή μ' ἀποστραφῇς.
οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν; ἀλλ' ἀτιμάσας
πέμψεις ἄναυδος, οὐδ' ἃ μηνίεις φράσας;
ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὁμαίμονες,
πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρὸς
τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα,
ὡς μή μ' ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὕτως ἀφῇ με μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.
ΑΝ. λέγ', ὦ ταλαίπωρ', αὐτὸς ὧν χρείᾳ πάρει.
τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματ' ἢ τέρψαντά τι,
ἢ δυσχεράναντ', ἢ κατοικτίσαντά πως,
παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.
ΠΟ. ἀλλ' ἐξερῶ· καλῶς γὰρ ἐξηγεῖ σύ μοι·
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
ἀρωγὸν, ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολεῖν
ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ' ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ.

καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, βουλήσομαι
καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί.
ἃ δ' ἦλθον ἤδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ.
γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγὰς,
τοῖς σοῖς πανάρχοις οὕνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
γονῇ πεφυκὼς ἠξίουν γεραιτέρᾳ
ἀνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς, ὢν φύσει νεώτερος,
γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγῳ
οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολὼν,
πόλιν δὲ πείσας. ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω·
ἔπειτα κἀπὸ μάντεων ταύτῃ κλύων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικὸν,
λαβὼν Ἄδραστον πενθερὸν, ξυνωμότας
ἔστησ' ἐμαυτῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας
πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δόρει,
ὅπως τὸν ἑπτάλογχον ἐς Θήβας στόλον
ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως,
ἢ τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
εἶεν. τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
σοὶ προστροπαίους, ὦ πάτερ, λιτὰς ἔχων,
αὐτός τ' ἐμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν,
οἳ νῦν ξὺν ἑπτὰ τάξεσι ξὺν ἑπτά τε
λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν·
οἷος δορυσσοῦς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς·
ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος
Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐτέοκλος, Ἀργεῖος γεγώς·
τέταρτον Ἱππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ
Ταλαός· ὁ πέμπτος δ' εὔχεται κατασκαφῇ
Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δῃώσειν πυρί·

ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται,
ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ
μητρὸς λοχευθεὶς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·
ἐγὼ δὲ σὸς, κεἰ μὴ σὸς, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
πότμου φυτευθεὶς, σός γέ τοι καλούμενος,
ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν.
οἵ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι
μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὁρμωμένῳ
τῷδ' ἀνδρὶ τοὐμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν,
ὅς μ' ἐξέωσε κἀπεσύλησεν πάτρας.
εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
οἷς ἂν σὺ προσθῇ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.
πρός νύν σε κρηνῶν καὶ θεῶν ὁμογνίων,
αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρεικαθεῖν, ἐπεὶ
πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ·
ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σύ τε
κἀγὼ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληχότες.
ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ὢ τάλας ἐγὼ,
κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἁβρύνεται·
ὅν, εἰ σὺ τἠμῇ ξυμπαραστήσει φρενὶ,
βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ.
ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων,
στήσω δ' ἐμαυτὸν, κεῖνον ἐκβαλὼν βίᾳ.
καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ξυνθέλοντος ἔστι μοι
κομπεῖν, ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω.

ΧΟ. τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος οὕνεκ', Οἰδίπους,
εἰπὼν ὁποῖα ξύμφορ' ἔκπεμψαι πάλιν.

ΟΙ. ἀλλ' εἰ μὲν, ἄνδρες, τῆσδε δημοῦχος χθονὸς
μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ
Θησεὺς, δικαιῶν ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους,

οὔτ' ἄν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπήσθετο·
νῦν δ' ἀξιωθεὶς εἶσι κἀκούσας γ' ἐμοῦ
τοιαῦθ' ἃ τὸν τοῦδ' οὔ ποτ' εὐφρανεῖ βίον.
ὅς γ', ὦ κάκιστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει,
τὸν αὐτὸς αὑτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας
κἄθηκας ἄπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν,
ἃς νῦν δακρύεις εἰσορῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ
ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.
οὐ κλαυστὰ δ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα
τάδ', ὥσπερ ἂν ζῶ, σοῦ φονέως μεμνημένος.
σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον,
σύ μ' ἐξέωσας· ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος
ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μαυτῷ τροφοὺς
τὰς παῖδας, ἦ τἂν οὐκ ἂν ἦ, τὸ σὸν μέρος·
νῦν δ' αἵδε μ' ἐκσῴζουσιν, αἵδ' ἐμαὶ τροφοὶ,
αἵδ' ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, ἐς τὸ συμπονεῖν·
ὑμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου κοὐκ ἐμοῦ πεφύκατον.
τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὔ τί πω
ὡς αὐτίκ', εἴπερ οἵδε κινοῦνται λόχοι
πρὸς ἄστυ Θήβης. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν
κείνην ἐρείψεις, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι
πεσεῖ μιανθεὶς χὠ ξύναιμος ἐξ ἴσου.
τοιάσδ' ἀρὰς σφῷν πρόσθε τ' ἐξανῆκ' ἐγὼ
νῦν τ' ἀγκαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοὶ,
ἵν' ἀξιῶτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν,
καὶ μὴ 'ξατιμάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
τοιώδ' ἐφύτην. αἵδε γὰρ τάδ' οὐκ ἔδρων.
τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
κρατοῦσιν, εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος

Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις.
σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ,
κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀρὰς,
ἅς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου
δόρει κρατῆσαι μήτε νοστῆσαί ποτε
τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ
θανεῖν κτανεῖν θ' ὑφ' οὗπερ ἐξελήλασαι.
τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος, ὥς σ' ἀποικίσῃ,
καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρη
τὸν σφῷν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
καὶ ταῦτ' ἀκούσας στεῖχε, κἀξάγγελλ' ἰὼν
καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαυτοῦ θ' ἅμα
πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὕνεκ' Οἰδίπους
τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὑτοῦ γέρα.
ΧΟ. Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
ξυνήδομαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν.
ΠΟ. οἴμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,
οἴμοι δ' ἑταίρων· οἷον ἆρ' ὁδοῦ τέλος
Ἄργους ἀφωρμήθημεν, ὦ τάλας ἐγὼ,
τοιοῦτον οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινι
ἔξεσθ' ἑταίρων, οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν,
ἀλλ' ὄντ' ἄναυδον τῇδε συγκῦρσαι τύχῃ.
ὦ τοῦδ' ὅμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς, ἐπεὶ
τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου,
μή τοί με πρὸς θεῶν σφώ γ', ἐὰν αἱ τοῦδ' ἀραὶ
πατρὸς τελῶνται, καί τις ὑμῖν ἐς δόμους
νόστος γένηται, μή μ' ἀτιμάσητέ γε,
ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε καὶ κτερίσμασιν.
καὶ σφῷν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα

ἔτ' ἄλλον οἴσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.
ΑΝ. Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι.
ΠΟ. ὦ φιλτάτη τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε.
ΑΝ. στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστά γε,
καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.
ΠΟ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε. πῶς γὰρ αὖθις ἂν πάλιν
στράτευμ' ἄγοιμι ταυτὸν εἰσάπαξ τρέσας;
ΑΝ. τί δ' αὖθις, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι
πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται;
ΠΟ. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.
ΑΝ. ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει
μαντεύμαθ', ὃς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;
ΠΟ. χρῄζει γάρ· ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα.
ΑΝ. οἴμοι τάλαινα· τίς δὲ τολμήσει κλύων
τὰ τοῦδ' ἕπεσθαι τἀνδρὸς, οἷ' ἐθέσπισεν;
ΠΟ. οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ'· ἐπεὶ στρατηλάτου
χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν.
ΑΝ. οὕτως ἄρ', ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα;
ΠΟ. καὶ μή μ' ἐπίσχῃς γ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἥδ' ὁδὸς
ἔσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακὴ
πρὸς τοῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδ' Ἐρινύων.
σφῷν δ' εὖ διδοίη Ζεὺς, τάδ' εἰ τελεῖτέ μοι
θανόντ', ἐπεὶ οὔ μοι ζῶντί γ' αὖθις ἕξετον.
μέθεσθε δ' ἤδη, χαίρετόν τ'. οὐ γάρ μ' ἔτι
βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὖθις. ΑΝ. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
ΠΟ. μή τοί μ' ὀδύρου.
ΑΝ. καὶ τίς ἂν σ' ὁρμώμενον
ἐς προὖπτον Ἅιδην οὐ καταστένοι, κάσι;
ΠΟ. εἰ χρὴ, θανοῦμαι. ΑΝ. μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.
ΠΟ. μὴ πεῖθ' ἃ μὴ δεῖ.

ΑΝ. δυστάλαινά τἄρ' ἐγώ,
εἴ σου στερηθῶ.
ΠΟ. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι
καὶ τῇδε φῦναι χἀτέρᾳ. σφὼ δ' οὖν ἐγὼ
θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ' ἀντῆσαι κακῶν.
ἀνάξιαι γὰρ πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν.
ΧΟ. νέα τάδε νεόθεν ἦλθέ μοι
νέα βαρύποτμα κακὰ παρ' ἀλαοῦ ξένου,
εἴ τι μοῖρα μὴ κιγχάνει.
μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.
ὁρᾷ ὁρᾷ πάντ' ἀεὶ χρόνος, ἐπεὶ μὲν ἕτερα,
τὰ δὲ παρ' ἦμαρ αὖθις αὔξων ἄνω.
ἔκτυπεν αἰθήρ, ὦ Ζεῦ.
ΟΙ. ὦ τέκνα τέκνα, πῶς ἄν, εἴ τις ἔντοπος,
τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;
ΑΝ. πάτερ, τί δ' ἐστὶ τἀξίωμ' ἐφ' ᾧ καλεῖς;
ΟΙ. Διὸς πτερωτὸς ἥδε μ' αὐτίκ' ἄξεται
βροντὴ πρὸς Ἅιδην. ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.
ΧΟ. ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται
κτύπος ἄφατος ὅδε διόβολος· ἐς δ' ἄκραν
δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν.
ἔπτηξα θυμόν. ὀρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν.
τί μὰν ἀφήσει τέλος; δέδια δ'· οὐ γὰρ ἅλιον
ἀφορμᾷ ποτ' οὐδ' ἄνευ ξυμφορᾶς.
ὦ μέγας αἰθήρ, ὦ Ζεῦ.
ΟΙ. ὦ παῖδες, ἥκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
βίου τελευτή, κοὐκ ἔτ' ἔστ' ἀποστροφή.
ΑΝ. πῶς οἶσθα; τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις;
ΟΙ. καλῶς κάτοιδ'. ἀλλ' ὡς τάχιστά μοι μολὼν
ἄνακτα χώρας τῆσδέ τις πορευσάτω.
ΧΟ. ἔα ἔα, ἰδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίσταται

διαπρύσιος ὄτοβος.
ἵλαος, ὦ δαίμων, ἵλαος, εἴ τι γᾷ
ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων.
ἐναισίου δὲ συντύχοιμι, μηδ' ἄλαστον ἄνδρ' ἰδὼν,
ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως.
Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ.
ΟΙ. ἆρ' ἐγγὺς ἀνήρ; ἆρ' ἔτ' ἐμψύχου, τέκνα,
κιχήσεταί μου καὶ κατορθοῦντος φρένα;
ΑΝ. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦσαι φρενί;
ΟΙ. ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
δοῦναί σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην.
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ παῖ, βᾶθι βᾶθ', * * * * *
εἴτ' ἄκρον ἐπὶ γύαλον
ἐναλίῳ Ποσειδαονίῳ θεῷ
βούθυτον ἑστίαν ἁγίζων, ἱκοῦ.
ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ
δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών.
σπεῦσον, ἄϊσσ', ὦναξ.
ΘΗ. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος,
σαφὴς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου;
μή τις Διὸς κεραυνὸς, ἤ τις ὀμβρία
χάλαζ' ἐπιρράξασα; πάντα γὰρ θεοῦ
τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.
ΟΙ. ἄναξ, ποθοῦντι προὐφάνης, καί σοι θεῶν
τύχην τις ἐσθλὴν τῆσδ' ἔθηκε τῆς ὁδοῦ.
ΘΗ. τί δ' ἐστὶν, ὦ παῖ Λαΐου, νέορτον αὖ;
ΟΙ. ῥοπὴ βίου μοι. καί σ' ἅπερ ξυνῄνεσα
θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.
ΘΗ. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ;
ΟΙ. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι,
ψεύδοντες οὐδὲν σῆμα τῶν προκειμένων.

ΘΗ. πῶς εἶπας, ὦ γεραιέ, δηλοῦσθαι τάδε;
ΟΙ. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς, τὰ πολλά τε
στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη.
ΘΗ. πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ' ὁρῶ
κοὐ ψευδόφημα. χὤ τι χρὴ ποιεῖν λέγε.
ΟΙ. ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἅ σοι
γήρως ἄλυπα τῇδε κείσεται πόλει.
χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι,
ἄθικτος ἡγητῆρος, οὗ με χρὴ θανεῖν.
τοῦτον δὲ φράζε μή ποτ' ἀνθρώπων τινὶ,
μήθ' οὗ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις·
ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὅδε
δορός τ' ἐπακτοῦ γειτόνων ἀεὶ τιθῇ.
ἃ δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ,
αὐτὸς μαθήσει, κεῖσ' ὅταν μόλῃς μόνος·
ὡς οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ
οὔτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὅμως.
ἀλλ' αὐτὸς ἀεὶ σῷζε, χὤταν ἐς τέλος
τοῦ ζῆν ἀφικνῇ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
σήμαιν'· ὁ δ' ἀεὶ τὠπιόντι δεικνύτω.
χοὔτως ἀδῆον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν
σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρίαι πόλεις,
κἂν εὖ τις οἰκῇ, ῥᾳδίως καθύβρισαν.
θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὀψὲ δ' εἰσορῶσ', ὅταν
τὰ θεῖ' ἀφείς τις ἐς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ·
ὃ μὴ σὺ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν.
τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδότ' ἐκδιδάσκομεν.
χῶρον δ', ἐπείγει γάρ με τοὐκ θεοῦ παρὸν,
στείχωμεν ἤδη, μηδ' ἔτ' ἐντρεπώμεθα.
ὦ παῖδες, ὧδ' ἕπεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν
σφῷν αὖ πέφασμαι καινὸς, ὥσπερ σφὼ πατρί.

χωρεῖτε, καὶ μὴ ψαύετ᾽, ἀλλ᾽ ἐᾶτέ με
αὐτὸν τὸν ἱρὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα
μοῖρ᾽ ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονί.
τῇδ᾽, ὧδε, τῇδε βᾶτε. τῇδε γάρ μ᾽ ἄγει
Ἑρμῆς ὁ πομπὸς ἥ τε νερτέρα θεός.
ὦ φῶς ἀφεγγὲς, πρόσθε πού ποτ᾽ ἦσθ᾽ ἐμὸν,
νῦν δ᾽ ἔσχατόν σου τοὐμὸν ἅπτεται δέμας.
ἤδη γὰρ ἕρπω τὸν τελευταῖον βίον
κρύψων παρ᾽ Ἅιδην. ἀλλὰ, φίλτατε ξένων,
αὐτός τε χώρα θ᾽ ἥδε πρόσπολοί τε σοὶ
εὐδαίμονες γένοισθε, κἀπ᾽ εὐπραξίᾳ
μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεί.

ΧΟ. εἰ θέμις ἐστί μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν
καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν,
ἐννυχίων ἄναξ,
Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ, λίσσωμαι,
ἐπιπόνῳ μήτ᾽ ἐπὶ βαρυαχεῖ
ξένον ἐξανύσαι
μόρῳ τὰν παγκευθῆ κάτω
νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον.
πολλῶν γὰρ ἂν καὶ μάταν
πημάτων ἱκνουμένων,
πάλιν σφε δαίμων δίκαιος αὔξοι.
ὦ χθόνιαι θεαὶ, σῶμά τ᾽ ἀνικάτου
θηρὸς, ὃν ἐν πύλαισι
φασὶ πολυξέστοις
εὐνᾶσθαι κνυζεῖσθαί τ᾽ ἐξ ἄντρων
ἀδάματον φύλακα παρ᾽ Ἀΐδᾳ
λόγος αἰὲν ἔχει·
ὄν, ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου,
κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι

ὁρμωμένῳ νερτέρας
τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας.
σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον.

ΑΓ. ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἂν
τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα·
ἃ δ' ἦν τὰ πραχθέντ' οὔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ
φράσαι πάρεστιν οὔτε τἄργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.

ΧΟ. ὄλωλε γὰρ δύστηνος;

ΑΓ. ὡς λελοιπότα
κεῖνον τὸν ἀεὶ βίοτον ἐξεπίστασο.

ΧΟ. πῶς; ἆρα θείᾳ κἀπόνῳ τάλας τύχῃ;

ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθαυμάσαι πρέπον.
ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἷρπε, καὶ σύ που παρὼν
ἔξοισθ', ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος·
ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταρράκτην ὀδὸν
χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,
ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ,
κοίλου πέλας κρατῆρος, οὗ τὰ Θησέως
Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα·
ἀφ' οὗ μέσος στὰς τοῦ τε Θορικίου πέτρου
κοίλης τ' ἀχέρδου κἀπὸ λαΐνου τάφου,
καθέζετ'· εἶτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς.
κἄπειτ' ἀΰσας παῖδας ἠνώγει ῥυτῶν
ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν·
τὼ δ' εὐχλόου Δήμητρος ἐς προσόψιον
πάγον μολοῦσα τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ
ταχεῖ πόρευσαν ξὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νιν
ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν ᾗ νομίζεται.
ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονὴν
κοὐκ ἦν ἔτ' ἀργὸν οὐδὲν ὧν ἐφίετο,

κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθένοι
ῥίγησαν, ὡς ἤκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖον, οὐδ᾽ ἀνίεσαν
στέρνων ἀραγμοὺς οὐδὲ παμμήκεις γόους.
ὁ δ᾽ ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν,
πτύξας ἐπ᾽ αὐταῖς χεῖρας εἶπεν, ὦ τέκνα,
οὐκ ἔστ᾽ ἔθ᾽ ὑμῖν τῇδ᾽ ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τἀμὰ, κοὐκ ἔτι
τὴν δυσπόνητον ἕξετ᾽ ἀμφ᾽ ἐμοὶ τροφήν·
σκληρὰν μὲν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ᾽ ἓν γὰρ μόνον
τὰ πάντα λύει ταῦτ᾽ ἔπος μοχθήματα.
τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον
ἢ τοῦδε τἀνδρὸς ἔσχεθ᾽, οὗ τητώμεναι
τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάξετον.
τοιαῦτ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι
λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
γόων ἀφίκοντ᾽ οὐδ᾽ ἔτ᾽ ὠρώρει βοὴ,
ἦν μὲν σιωπή· φθέγμα δ᾽ ἐξαίφνης τινὸς
θώϋξεν αὐτὸν, ὥστε πάντας ὀρθίας
στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας.
καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός·
ὦ οὗτος οὗτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν
χωρεῖν; πάλαι δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται.
ὁ δ᾽ ὡς ἐπῄσθετ᾽ ἐκ θεοῦ καλούμενος,
αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα.
κἀπεὶ προσῆλθεν, εἶπεν, ὦ φίλον κάρα,
δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις
ὑμεῖς τε, παῖδες, τῷδε· καὶ καταίνεσον
μήποτε προδώσειν τάσδ᾽ ἑκὼν, τελεῖν δ᾽ ὅσ᾽ ἂν
μέλλῃς φρονῶν εὖ ξυμφέροντ᾽ αὐταῖς ἀεί.
ὁ δ᾽, ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ οἴκτου μέτα

κατῄνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένῳ.
ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθὺς Οἰδίπους
ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων λέγει,
ὦ παῖδε, τλάσα χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ
χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδ' ἃ μὴ θέμις
λεύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν.
ἀλλ' ἕρπεθ' ὡς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα.
τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν
ξύμπαντες· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
στένοντες ὡμαρτοῦμεν. ὡς δ' ἀπήλθομεν,
χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες, ἐξαπείδομεν
τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον
χεῖρ' ἀντέχοντα κρατός, ὡς δεινοῦ τινὸς
φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν.
ἔπειτα μέντοι βαιόν, οὐδὲ σὺν χρόνῳ,
ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα
καὶ τὸν θεῶν Ὄλυμπον ἐν ταὐτῷ λόγῳ.
μόρῳ δ' ὁποίῳ κεῖνος ὤλετ' οὐδ' ἂν εἷς
θνητῶν φράσειε, πλὴν τὸ Θησέως κάρα.
οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ
κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε ποντία
θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ,
ἀλλ' ἤ τις ἐκ θεῶν πομπός, ἢ τὸ νερτέρων
εὔνουν διαστὰν γῆς ἀλάμπετον βάθρον.
ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις
ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν,
οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.
ΧΟ. ποῦ δ' αἵ τε παῖδες χοἱ προπέμψαντες φίλων;

ΑΓ. αἵδ' οὐχ ἑκάς. γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες
φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὁρμωμένας.
ΑΝ. αἰαῖ, ἔστιν ἔστι νῷν δὴ
οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μὴ, πατρὸς ἔμφυτον
ἄλαστον αἷμα δυσμόροιν στενάζειν,
ᾧτινι τὸν πολὺν
ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἴχομεν,
ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν
ἰδόντε καὶ παθούσα.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ΑΝ. ἔστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.
ΧΟ. βέβηκεν;
ΑΝ. ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις.
τί γὰρ, ὅτῳ μήτ' Ἄρης
μήτε πόντος ἀντέκυρσεν,
ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν
ἐν ἀφανεῖ τινι μόρῳ φερόμενον.
τάλαινα· νῷν δ' ὀλεθρία
νὺξ ἐπ' ὄμμασιν βέβακε.
πῶς γὰρ ἤ τιν' ἀπίαν γᾶν
ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι βίου
δύσοιστον ἕξομεν τροφάν;
ΙΣ. οὐ κάτοιδα. κατά με φόνιος
Ἀΐδας ἕλοι πατρὶ
τάλαιναν· ὡς ἔμοιγ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτός.
ΧΟ. ὦ διδύμα τέκνων ἀρίστα,
τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς
μηδὲν ἄγαν φλέγεσθον· οὔ τοι κατάμεμπτ' ἔβητον.
ΑΝ. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις.
καὶ γὰρ ὃ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον, φίλον·
ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.
ὦ πάτερ, ὦ φίλος,

ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἱμένος·
οὐδὲ γὰρ ὢν ἀφίλητος ἐμοί ποτε
καὶ τᾷδε μὴ κυρήσῃς.
ΧΟ. ἔπραξεν; ΑΝ. ἔπραξεν οἷον ἤθελεν.
ΧΟ. τὸ ποῖον;
ΑΝ. ἇς ἔχρῃζε γᾶς ἐπὶ ξένας
ἔθανε· κοίταν δ' ἔχει
νέρθεν εὐσκίαστον αἰὲν,
οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυτον.
ἀνὰ γὰρ ὄμμα σε τόδ', ὦ πάτερ, ἐμὸν
στένει δακρῦον, οὐδ' ἔχω
πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν
ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος.
* * * * *
ἔρημος ἔθανες ὧδέ μοι.
ΙΣ. ὦ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος
* * * *
ἐπαμμένει σέ τ', ὦ φίλα, τὰς πατρὸς ὧδ' ἐρήμας;
ΧΟ. ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν
τὸ τέλος, ὦ φίλαι, βίου,
λήγετε τοῦδ' ἄχους· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδείς.
ΑΝ. πάλιν, φίλα, σύθῶμεν.
ΙΣ. ὡς τί ῥέξομεν;
ΑΝ. ἵμερος ἔχει με ΙΣ. τίς;
ΑΝ. τὰν χθόνιον ἑστίαν ἰδεῖν
ΙΣ. τίνος; ΑΝ. πατρὸς, τάλαιν' ἐγώ.
ΙΣ. θέμις δὲ πῶς τάδ' ἐστί; μῶν
οὐχ ὁρᾷς;
ΑΝ. τί τόδ' ἐπέπληξας;
ΙΣ. καὶ τόδ', ὡς ΑΝ. τί τόδε μάλ' αὖθις;
ΙΣ. ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός.

ΑΝ. ἄγε με, καὶ τότ᾽ ἐπενάριξον.
ΙΣ. αἰαῖ, δυστάλαινα, ποῖ δῆτ᾽
αὖθις ὦδ᾽ ἔρημος ἄπορος
αἰῶνα τλάμον᾽ ἕξω;
ΧΟ. φίλαι, τρέσητε μηδέν.
ΑΝ. ἀλλὰ ποῖ φύγω;
ΧΟ. καὶ πάρος ἀπέφυγε ΑΝ. τί;
ΧΟ. τὰ σφῷν τὸ μὴ πίτνειν κακῶς.
ΑΝ. φρονῶ. ΧΟ. τί δῆθ᾽ ὑπερνοεῖς;
ΑΝ. ὅπως μολούμεθ᾽ ἐς δόμους
οὐκ ἔχω.
ΧΟ. μηδέ γε μάτευε.
ΑΝ. μόγος ἔχει. ΧΟ. καὶ πάρος ἐπεῖχε.
ΑΝ. τοτὲ μὲν ἄπορα, τοτὲ δ᾽ ὕπερθεν.
ΧΟ. μέγ᾽ ἄρα πέλαγος ἐλάχετόν τι.
ΑΝ. αἰαῖ, ποῖ μόλωμεν, ὦ Ζεῦ;
ἐλπίδων γὰρ ἐς τί με
δαίμων τανῦν γ᾽ ἐλαύνει;
ΘΗ. παύετε θρήνων, παῖδες. ἐν οἷς γὰρ
χάρις ἡ χθονία ξύν᾽ ἀπόκειται
πενθεῖν οὐ χρή· νέμεσις γάρ.
ΑΝ. ὦ τέκνον Αἰγέως, προσπίτνομέν σοι.
ΘΗ. τίνος, ὦ παῖδες, χρείας ἀνύσαι;
ΑΝ. τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταὶ
πατρὸς ἡμετέρου. ΘΗ. ἀλλ᾽ οὐ θεμιτόν.
ΑΝ. πῶς εἶπας, ἄναξ, κοίραν᾽ Ἀθηνῶν;
ΘΗ. ὦ παῖδες, ἀπεῖπεν ἐμοὶ κεῖνος
μήτε πελάζειν ἐς τούσδε τόπους
μήτ᾽ ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν
θήκην ἱερὰν, ἣν κεῖνος ἔχει.
καὶ ταῦτά μ᾽ ἔφη πράσσοντα καλῶς

χώραν ἕξειν αἰὲν ἄλυπον.
ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν
χὠ πάντ' ἀΐων Διὸς ὅρκος.

ΑΝ. ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ,
ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ· Θήβας δ' ἡμᾶς
τὰς ὠγυγίους πέμψον, ἐάν πως
διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον
τοῖσιν ὁμαίμοις.

ΘΗ. δράσω καὶ τάδε καὶ πάνθ' ὁπόσ' ἂν
μέλλω πράσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν
καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔρρει,
πρὸς χάριν, οὐ δεῖ μ' ἀποκάμνειν.

ΧΟ. ἀλλ' ἀποπαύετε μηδ' ἐπὶ πλείω
θρῆνον ἐγείρετε.
πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος.

ŒDIPUS COLONEUS.

NOTES.

6. *φέροντα* for *φερόμενον*. 651; Œd. T. 863, note.

7. *ξυνὼν* [*ἐμοί*]. comp. 1244.

8. *τὸ γενναῖον*, neut. adj. = subst. 569; 1042. So 10, *βεβήλοις*. Wordsworth, Gr. Gr. § 124. 10. *πρὸς*, *at.*

12. *μανθάνειν*, *that we may learn.* Jelf, § 669, 2; like Lat. supine after verbs of motion. *ἅτε δὴ ξένοι ὄντες*, [*forasmuch as we are*] *strangers.* *χἂν* = *καὶ ἃ ἂν.*

15. *ὡς ἀπ' ὀμμάτων* [*εἰκάσαι*]. *As far as* [*one may conjecture*] *by the eye.* *ὡς* with inf. Wor. § 160, *obs.;* so 16. Or = *ὡς* [*εἰκάζοντι*] *ἀπ'*. Ell. Lex. *ὡς*, II. A. 4, p. 1004. *πρόσω* [*εἰσι*]. *The towers, &c., as it seems, are distant.* This was a reason why she should not leave her father while she went to enquire about the place: just afterwards she does not hesitate to propose to leave him to ask whether that particular spot was inhabited; 26.

17. *δάφνης*, gen. *copiæ* after *βρύων*. comp. El. 896, note; Œd. T. 4, note. *πυκνόπτεροι δ'*. Œd. Tyr. 29, note.

20. *ὡς γέροντι*. comp. Aj. 395. *quippe seni;* dat. depending on *μακράν*. Jelf, § 599, 4. *ὁδόν*, Aj. 30, El. 1274, notes.

22. *χρόνου*, scil. [*during which I have been with thee*].

23. *ὅποι* adv. term. = *to a place;* after *καθέσταμεν*, which

has the notion cf *going to* as well as *being at.* comp 227, 383, 476. Jelf, § 646, 4, *a.*

25. γάρ. [*No wonder you know this*] *for.* Œd. T. 1117.

26. ὅστις in indirect questions. Jelf, § 877, obs. 4. μάθω, subj. deliberativus. comp. 47; Œd. T. 364, note.

27. ἐξοικήσιμος, pass. sign. Œd. T. 1312, note.

28. δεῖν [μολοῦσαν μαθεῖν με]. οὐδὲν adv. acc.

31. χὤ = καὶ ὅ. ἁνήρ = ὁ ἀνήρ. By crasis; Œd. T. 111, note. μὲν οὖν, Jelf, § 880, *g.*

35. [ὥστε σε] φράσαι [ἡμῖν ἐκεῖνα] ὧν ἀδ. ὧν gen. after ἀδηλέω, verb of *ignorance;* Wor. § 132, *f.*

36. τὰ πλείονα, *those further things.* So 1673; El. 564.

37. οὐχ ἁγνὸν πατεῖν = ὃν πατεῖν οὐχ ἁγνόν ἐστι.

38. τοῦ (τίνος) gen. after νομίζεται; which is used for ἐστί or νομίζεται εἶναι; Comp. Œd. T. 411, note; Ant. 738.

39. οὐδ', *much less.* σφέ, *it;* Wor. § 37, *a*, obs.

41. i. e. κλύοιμ' ἄν, καὶ εὐξαίμην αὐταῖς. Elliptical, for *Tell me, what is their holy name; that when I hear it, I may pray to them by that name.*

43. νίν = αὐτάς. Œd. T. 1331.

44. μὲν without δέ. The 2nd clause is suppressed, [*but if they should be ill-disposed towards me, still I will bear it;*]

46. ξύνθημα is variously explained. Either = *fixed law. I do not rise, for here is the fated place for the fulfilment of my fortune.* See 84—101. Or = σύμβολον. *This is the sign to me of my destiny; my having come to the seat of the Eumenides is a sign of my destiny being at its*

end. Or, *This is a sign to you of my fortune. My refusing to leave this place, and my praying to the Eumenides may indicate to you somewhat of my condition.*

47. πόλεως δίχα, *injussu civitatis.* τοὐξανιστάναι [σε]. τὸ with inf., 442; Œd. T. 1417, note. δρῶ, 26, note. πρὶν ἄν, Œd. T. 1529, note.

50. ὧν for ἐκείνων, ἅ. Wor. § 149. [ἐκείνων] gen. after ατιμάσῃς. Œd. T. 788, note. Jelf, § 529.

55. ἐν δέ adverbial. Œd. T. 27, note.

56. τόπος, ὃν ἐπιστείβεις, καλεῖται κ.τ.λ.

57. ὀδὸς *threshold,* with a flight of brazen steps leading down.

58. ἔρεισμα either vaguely, *the foundation;* the hill of Colonus being close to Athens, and almost a part of it: Or an anachronism proleptically referring to the *support of Athens* to be derived from Œdipus being buried there.

61. πάντες, i. e. the inhabitants of the γύαι.

62. *Deriving their honour not* [*so much* (Œd. T. 1277, note,)] *from words or report, but rather from the concourse and throng of worshippers.*

65. θεοῦ, *Colonus,* gen. after ἐπώνυμος, Œd. T. 210, note.

66. λόγος, *the chief power.* ἐπί, *in the hands of; penes* Wor. § 196, *b.*

67. ἐκ, *by.* El. 264, note.

68. τίς ἐστιν οὗτος ὁ κρατῶν. Comp. Œd. T. 2.

71. μολεῖν depends on καταρτύσων. And ὡς πρὸς τί signifies the object of his coming, not of the πομπὸς going: and this object is described in 72.

75. *Knowest thou how thou* [*must act that thou*] *mayest avoid*

sinning? Œd. T. 543. ὡς ἰδόντι, *as indeed appears to one looking on you.* For the dat. see Œd. T. 40, note.

83. ὡς. Œd. T. 11, note. [οὔσης]; Jelf, § 376, obs.

84. εὖτε—. i. e. *since you are the first in this land on whose seats, &c.* ἐφ' ἕδρας ὑμῶν πρώτων τῆσδε γῆς. ἔκαμψα, *I bent* [*my body to rest.*] comp. 19.

91. κάμψειν. *should turn the close.* Met. from the circus.

92. οἰκήσαντα. *Taking up my abode here, a gain to, &c.* κέρδη and ἄτην, sign. the *effect* of his residence; in appos. with [ἐμέ]: Others make οἰκ. transit. (Herm. οἰκίσαντα.) gov. κέρδη, as Œd. wishes to die, not to dwell, there. Wund. κέρδη cogn. acc. for οἴκησιν κερδαλέαν.

96. ὁδόν, acc. of *motion along*. 20, note.

98. οὐ γὰρ—. *for* [*otherwise*] *&c.* Comp. 125, 146; El. 1305, note; Œd. T. 82, 433, notes.

100. νήφων. Referring to the custom of offering wineless libations to the Eumenides. Comp. 481.

104. μειόνως' ἔχειν = μείων εἶναι. i. e. *to be too worthless.* El. 1236, note; Wor. § 171. λατρεύων, 175, note.

107. καλούμεναι Παλλάδος [εἶναι], Jelf, § 483; *reputed to belong to Pallas;* 38, note. Or, *called after Pallas;* 65.

109. Οἰδίπου. See Œd. Tyr. 14, note.

110. οὐ γὰρ δή [ἐστι τοῦτο] κ.τ.λ.

113. κρύπτω has double sign., *lead and hide,* as in 1552. *Hide me in the grove, leading my foot aside from the path.*

114. ηὐλ. τῶν π. *caution in our actions.* ἕδρα γῆς, 45.

119. ἐκτόπιος = ἐκ τοῦ τόπου. Comp. El. 419, note.

131. *With suppressed voice and words sending forth the ut-*

terance of our thought in silence. For the apparent contradiction comp. 489; Œd. Tyr. 1273, note; El. 630, note. *ἰέντες*, El. 596, note. *στόμα*, 981.

133. Supply ἂς from 129; acc. after ἄξοντα. *οὐδέν*, adverbial. *τὰ νῦν*, art. redundant; 336; Wor. § 170, obs.

135. *ὃν ἐγὼ, λεύσσων περὶ πᾶν τέμ., οὔπω δύναμαι γνῶναι.*

139. *For I see by the voice, as the proverb is.* *τὸ φατ.* acc. abs. Wor. § 144; Jelf § 580; for *ὥσπερ φατίζεται.*

142. *προσίδητ' [ὡς] ἄνομον.*

144. *Not altogether [one] of first (or best) lot for you to account me happy upon.* *εὐδαιμονίσαι*, inf. explicativus; El. 393, note. *μοίρας* gen. after [*τις*], answering 143. Or, *not one whom you would congratulate on first lot* = *οἱ πάνυ τοιοῦτος, ὥστε σε εὐδαιμονίσαι αὐτὸν κ.τ.λ.* *μοίρας* depending on *εὐδαιμονίσαι*, El. 920, note.

146. *δηλῶ δὲ τοῦτο.*

148. *And for the sake of trifling gifts should I, great as I am, have come to anchor [here].* *ἐπὶ* of the *object;* Jelf, § 634, II. 3. Or, *and on such a small support* (scil. *Antigone*) *should I, thus great as I am, have come to anchor here.* *σμικροῖς*, for fem. sing. Comp. El. 399, note.

149. See Lidd. and Scott Lex. on *φυτάλμιος*. *ὀμμάτων*, gen. after exclamation. Wor. § 131, *d*, obs. Jelf, § 489. *ἐπεικάσαι*, inf. abs. after *ὅσα* adverbial, for *ὡς*; 15, note. Others put no stop till after *φυτάλμιος*; *Wast thou then from thy birth of blind eyes? born blind?* *φυτ.* in act. sign. (comp. 804; El. 1463; *φύειν φρένας*,)=*hadst-thou-from-thy-birth blind eyes? didst thou grow thy eyes blind from birth?* Ell. *genitor cæcorum oculorum.*

151. *ὅσον γε ἐν ἐμοί ἐστι.* *προσθήσεις* [*τοῖς πρόσθε κακοῖς σου*]. *τάσδε, which you will incur if you enter the grove.*

159. *Where the goblet of water* (*συντρέχει*) *is commingled with the stream of honied draughts.*

161. *τῶν, of these things* (155—160) *beware.* Jelf, § 496.

164. *ἐρατύει*, i. e., *separates us.* Chorus fears that Œdipus may not hear them.

167. *ἀποβὰς* [*ἐκεῖσε*] *ἵνα.* Comp. 189, 812, 900.

170. *φροντίδος.* El. 404, note. *ἔλθῃ*, subj. 26, note.

171. *ἀστοῖς ἴσα, the same things with the citizens.* Comp. El. 269, note. Wor. § 136, *a.*

173. *καὶ δή.* El. 317, note.

174. *μὴ* with 1st pers. subj. signif. *entreaty of one afraid*, or *admonition* to the person addressed. Œd. Tyr. 49, note. *Let me not be injured by you; ne sinatis me lædi.*

175. Participle signif. *cause.* El. 734, note. *μεταναστὰς* with *ἀδικηθῶ, inasmuch as I have moved away.* *πιστεύσας*, cause of *μεταναστάς, because I trusted you.*
N.B. Chorus addressed as a company, *ξεῖνοι*, and as a single persona, *σοί.* Jelf, § 390, 2, *β.*

176. *οὐ μὴ* takes fut. ind. or aor. subj., = imper. or strong neg. With aor. subj. it = *οὐ δέος ἐστι μή*, and as this = fut. it came to be used merely as a strong neg. with fut. ind. Some explain it as a question; Jelf, § 748.

179. *προβῶ.* 26, note. *Must I advance?*

180. *προβίβαζε* [*αὐτόν*]. 184. *ξένης* [*γῆς*].

186. *τέτροφεν, holds;* Aj. 503, note; perf. for pres. El. 1458, note. In prohibitions with *μή*, *generally*, the aor.

subj. is used, or the pres. imper.; *sometimes* the aor. imper., e.g. Aj. 1181; Œd. Tyr. 1449.

189. [*ἐκεῖσε*] *ἵνα*. Comp. 167, note. *ἵνα* with *ἂν* means *where*, not *in order that*. Comp. 405.

190. *τὸ μὲν κ.τ.λ.* = *we may converse.* Comp. 1288. Opt. signif. "to a place where, *after we have arrived there, &c.*" *καὶ* couples *πολεμῶμεν* with *ἄγε*, *and let us not war;* not with *εἴποιμεν*, as if both depended on *ἵνα ἂν*. Jelf, § 809, makes the opt. express Œd.'s uncertain secondary aim, subj. *πολ.* his determined and primary aim. *χρείᾳ*, Wor. § 136, *b*, obs.

192. *αὐτοῦ* [*μένε*]. Comp. 77.

193. *βήματος*. See Preface.

195. *ἑσθῶ*; 26, note. 1. aor. subj. pass. fr. *ἕζομαι*, only found here. Buttm. Irr. Gr. Verbs. *γὲ* implies *Yes!* Join *βραχ. ὀκλ.* *bending low.* The stone was very low therefore he had to bend, *βραχύς*, so as to sit on it: also it was at his side, not directly behind him, therefore *λέχριος*, *sideways.*

197. *τόδε*, scil. *τὸ καθίζειν σε.*

198. *ἅρμοσαι*, imper. mid. *accommodate thy step to my quiet step.* Or join *ἐνάρμοσαι*. Some read *ἁρμόσαι*, inf. act., after *τόδε*, *this is my task, to accommodate my step to thine.*

201. *προκλίνας*, construct. with *ἅρμοσαι*.

202. *ἄτας*, gen. after exclamation, *ὤμοι*. Comp. 149, note.

205. *τίς εἶ συ, ὃς ἄγει, ὁ πολύπονος.*

208. *ἀπόπτολις* [*εἰμι*].

212. *αἰνά* [*ἐστιν ἡ ἐμὴ*] *φύσις.*

213. *τί γεγώνω; what must I say?* 26, note.

219. *μακρά.* neut. pl. adverbial. 319; Jelf, § 579, 6.

220. *ὄντα Λαΐου, [child] of Laius.* Wor. § 130, *a*, obs.

227. *ποῖ.* Comp. 23, note. *Where wilt thou pay down? how wilt thou pay?*

228. *To none by fate doth vengeance come, where he has suffered at the hands of others* (lit. *for those things which he has suffered first*), *if he repays it* (lit. *for that he repays it*). Comp. 270, &c. *τίνειν*, comp. 1203. *τὸ τίνειν*, abs. like inf. expl. 144, note.
But one [retaliatory] deceit set against [as a return for] other [former] deceits, makes a painful, not an agreeable return [to the original deceiver]. i. e. You deceived me, by getting a promise from me before telling me who you were; and it is natural and fair that I should repay you by breaking my promise, &c. [*ὥστε*] *ἔχειν*, redundant.

240. *αὐδὰν [περὶ] ἔργων*, Œd. Tyr. 495; Aj. 998.

241. *ἀλλ' ἐμέ, at me saltem.*

246. *ἄντομαι τὸν ἄθ. αἰδοῦς κύρσαι.*

250. *ἄντομαί σε πρὸς [ἐκείνου] ὅ τι κ.τ.λ.* Jelf, § 651, *b.* In oaths *πρὸς* takes the gen. Jelf, § 638, I, 2, *d.*
ἐκ σέθεν, from thy side, i.e. *of thine.* Or, *proceeding from thee;* properly of a child, hence of any possession.

251. *χρέος, tie.*

255. *ἐξ ἴσου καί.* Comp. Œd. Tyr. 1187, note.

260. *θεοσεβεστάτας.* Comp. Acts of the Ap. ch. xvii. 22.

262. *οἵας τε.* Œd. Tyr. 24, note. *ἔχειν = δύνασθαι.*

263. *ἐστὶ [παρ' ὑμῶν], οἵτινες = ὅτε ὑμεῖς, inasmuch as you &c.* El. 187, note. Comp. 427, 1354.

266. *σῶμα*, &c., governed by *δείσαντες.*

267. *Are deeds of suffering rather than of action.* The participles are by hypallage referred to the ἔργα instead of to him whose the ἔργα were. Œd. Tyr. 1214, 1376, notes. Then 268, [*as you would understand*] *if &c.*

269 Wund. refers ὧν to τὰ ἔργα not to τὰ μητρός, &c.

271. ὅστις, *forasmuch as I.* 263, note. εἰ = καὶ εἰ.

272. εἰ ἔπρασσον. Œd. Tyr. 124, note. El. 374, note.

273. νῦν δέ. *But as it is.* El. 335, note.

274. [ὑπὸ τούτων] εἰδότων. ἀπωλλύμην, *was destined to destruction;* Œd. T. 1454, note. See Œd. T. 1173, &c.

275. ἀνθ' ὧν. *Wherefore.* Œd. Tyr. 258, note.

278. For ἐν μοίραις = ἐν μοίρᾳ. *Hold the gods no way in account.* Phil. 498. Jelf, § 605, 1. dat. loci metaph.

281. Others read—ἀνοσίου βροτῶν. ξὺν οἷς κ.τ.λ. i.e. *with which* ἀνοσίοις; or, *which things being so.*

290. τὰ μεταξὺ τούτου. 133, note.

296. χώρας, gen. after verb of *ruling.* Œd. Tyr. 14, note.

298. στελῶν = μεταστελῶν. Œd. Tyr. 433, note.

304. τῶν, relative.

307. κλύων σου, *hearing* [*about*] *thee.* Comp. 355, 662; Aj. 1236; Œd. Tyr. 701. Jelf, § 486.

313. κρατί, *on her head;* dat. loci.

314. πρόσωπα—νίν, double acc. Jelf, § 584, 1.

319. φαιδρά, neut. pl. adverb, 219, note. ἀπ' ὀμμάτων, *from* or *with her eyes.* Comp. 936.

321. δῆλον [ὄν]. or δῆλον, adverb, *manifestly.*

331. ἦ τῆσδε κἀμοῦ [τροφὰς λέγεις];

332. *σῇ πρ. through πρ. for thee.* 1413; El. 343, note.

333. *Yes, and because of words too, bearing my own message.* πόθοισι and λόγοις, dat. of cause; Œd. T. 90, note.

334. *ξὺν ἐκείνῳ ὅνπερ εἶχον οἰκ. πιστὸν μόνον.* Observe i. Anteced. demonstr. omitted, ἐκείνῳ. ii. Rel. with its adj. in appos. πίστῳ, attracted to case of anteced., ὧπερ for ὅνπερ. iii. Nouns belonging to the anteced. transposed to rel. clause, viz. *οἰκετῶν μόνῳ.* Jelf, § 822, 2.

335. ποῖ [εἰσι]; comp. 23, note. πονεῖν depends on εἰσι, *so that they should labour; as regards their labour;* implying that *they are not engaged in it.*

337. Comp. Herod. ii. 35. ἐκείνω, dual; of *four* persons, spoken of as *two pairs.* Jelf, § 355, 2.

342. σφῷν either gen. after [ἐκεῖνοι] antecedent to οἵs, *of you,* i. e. *of all my children;* followed by σφώ for αὐταί: or dat. after πονεῖν, *to labour for you.* εἰκὸς [ἂν] ἦν, Œd. Tyr. 256, note.

344. τἀμὰ for τὰ ἐμοῦ. El. 1390, note. Jelf, § 467, 4.

351. τὰ τῆς διαίτης. El. 261, note.

352. εἰ, *if only.* ἔχοι, oratio obliqua, depending on ἡγεῖται, as something passing in her mind. Jelf, § 885, obs. 2.

355. *τοῦδε σώματος, about me.* 307, note.

360. μὴ οὐχί depend not on the *words* but on the *meaning* of the former clause; viz. *you would not have come if you did not, &c.* Herm.

367. *ἐᾶσθαι Κρέοντι. μηδέ, and not.*

378. τὸ κοῖλον Ἄργος. See Dict. of Geogr. p. 200, *b.*

380. ὡς with acc. abs. for gen. abs. *with the expectation*

that, &c. Œd. Tyr. 101, 11. notes. Jelf, § 551, 1, obs. § 701—703; *hoping that forthwith Argos would either with honour occupy the plain of the Cadmeans, or (by being conquered herself) would exalt them to heaven.* See 1305, &c. *βιβῶν* neut. part. fut. for *βιβάσον*.

382. *λόγων*, *of [mere] words.* Œd. Tyr. 1277, note.

383. *ὅποι.* 23, note; *whither they will lead you in their pity.*

385. Mixed construction; *ὡς* with ind. and acc. with inf. Comp. Aj. 378.

391. *ἀνδρός*, *from such a man.* Jelf, 483, obs. 3.

397. *βαιοῦ κ.τ.λ.*, *after a short, and not a very long, time,* El. 478, note.

402. *Thy tomb, if δυστυχῶν, will cause misfortune to them.*

405. *μηδὲ [ἐᾶν σε ἐκεῖσε] ἵνα κ.τ.λ.* 167, note.

406. *κατασκιῶσι*, fut. 380, note; Œd. Tyr. 138, note.

407. *αἷμα*, *guilt of bloodshed.* *ἐᾷ σε κατασκιάζεσθαι*, &c.

408. *οὐκ- μή. They never shall. οὐ δέος ἐστι μή.* 176, note.

411. *τάφοις* dat. loci.

419. *τοὐμοῦ πόθου.* 332; Œd. Tyr. 969, note.

422. *ἐν ἐμοί*, *may it depend on me.* Comp. 247, 392.

424. *ἧς* gen. after *ἔχονται*, comp. 373. *καὶ ἐπαναίρονται*, mid. = *raise against one another.*

425. *ὡς* rel. adv. used for conj. and demonstr.; *for thus.*

426. *μείνειεν.* When the principal verb is opt., the dependent verb is generally opt., without *ἄν*; Jelf, § 808.

429. *οὐκ ἔσχον*, *did not prevent it.* Comp. 888.

430. *αὐτοῖν*, *by them.* dat. instrumenti.

433. *ἡμέραν*. Œd. Tyr. 781, acc. temporis.

435. *ἥδιστον* [ἂν] *ἦν*. 342, note.

436. *ἔρωτος* gen. after *ὠφελῶν*, *with respect to, in this desire.* *ὠφελῶν* almost = subst. *a helper.* Jelf, § 436, *a.*

439. *μείζω τῶν κ.τ.λ.* = *μείζω ἢ κατὰ τὰ κ.τ.λ.* *greater than answered to my sins; too great for my sins.* Œd. Tyr. 1373, note. *κολαστήν*, scil. by self-inflicted blindness.

440. *τοῦτο μέν*, *in the first place;* answered by *οἱ δέ*, 441. Comp. Aj. 670—2.

442. *οἱ τοῦ πατρός*, i.e., *those who as his sons were bound, as well as able, &c.* Herm. with bitterness; *those true sons of their father!* N.B. *πᾶτρος*, *πᾶτρι*. Comp. 883; El. 320, note; Ant. 1240. *τὸ δρᾶν*. 47, note.

443. *χάριν*. *For the sake of one little word,* [*which they would not give*]. *For want of one little word from them.* *σφίν*, Jelf, § 600, 2.

447. *γῆς ἄδειαν*, *free range in the land.* *γένους ἐπάρκεσιν*, *the support of relations.*

450. *οὐ μὴ λάχωσι*, *οὐδέ—ἥξει*. 176, note; El. 42, note.

452. *τῆσδε*, *from her.*

453. *τὰ ἐξ ἐμοῦ*, *those on my side*, i. e. *those concerning me;* comp. *ἐκ σέθεν*, 250. Or, *those learnt by myself;* see 87.

457. *ὁμοῦ—θεαῖς*. Comp. Aj. 767.

461. *κατοικτίσαι*. 1152; Œd. T. 777; Jelf, § 667, obs. 3.

463. *τῷδε λόγῳ*, *in this speech.*

465. *προξένει*. Œd. Tyr. 1483. *τελοῦντι* Att. fut. 406, note.

466. *θοῦ*, mid. = *for thyself*; 542, 1139; Aj. 13; Œd. Tyr. 134; El. 1334. Jelf, § 662, 2. So *ἐνεγκοῦ*, 470.

470. *διὰ χερῶν*, signif. *instrument.*

471. Supply *τί πράξω*; so again in 482.

475. *βαλών*. See Lidd. and Scott: almost expletive; = *with*; lit. *ponens*; *placing them on it.*

476. *ποῖ*; 23, note.

478. *χέω*; subj. delib. 26, note. *οἷς* for *οὓς* by attraction.

479. *γέ*, *Yes!*; 195; 535. *τὸν τελευταῖον* [*κρατῆρα*]. *Yes! you must pour three libations; and the third cup full, a whole one*; i. e. *be careful to empty it*; and 480, this is to be a mixed one.

481. *προσφέρειν* for imper. El. 9, note. So again 484, 490.

483. *αὐτῇ*, dat. loci. *ἐξ*, *with*; El. 455, note. So 486. [Or, *some on the right, some on the left*; comp. 250.]

488. *κεἰ*, *or any one else, &c.* Supply *ἐστι.*

490. *ἄστροφος*, *not turning towards the place.*

495. *ὁδωτά* for *ὁδωτόν*. Comp. 1426. *ἐν*, *through, by.*

499. *ἀρκεῖν ἐκτίνουσαν*, *is able to expiate, can sufficiently expiate.* Comp. Œd. Tyr. 1008, note.

505. *ἄλσους* gen. after adv. of place. 170, note.

507. *χωροῖμ' ἄν*, Œd. T. 95, note. *σὺ δέ*, El. 150, note.

508. *τοῖς τεκοῦσι*, *for his parents*; dat. commodi after *πονεῖ*. Comp. 1673. Jelf, § 596, 2.

513. Take *ἀπόρου* with *φανεῖσας* which = not *that hath seemed*, but *that hath plainly been.* Comp. 974.

ἀλγηδόνος gen. after πυθέσθαι [περί], 511. See 307. ξυνέστας, comp. Œd. Tyr. 303.

515. πρὸς ξενίας, 250, note.

517. *To hear aright the far-spreading, and nowhere-ceasing report.*

520. κἀγὼ γὰρ [πείθομαι].

521. ἤνεγκον κακ. *Endured [to do deeds of] wickedness.* ἑκών, *without compulsion;* for he was not forced to slay Laius, or marry Jocasta. αὐθαίρετον *deliberately sought;* comp. προαιρετόν Arist. Eth. iii. 2. τούτων *those deeds.* [Herm. reads ἄνων, i. e. *I have endured to perform.*]

524. ἐς τί; *with respect to what? In what respect [was this your case]?* Comp. 800, ἐς τὰ σά.

526. γάμων ἄτᾳ.

527. ματρόθεν δυσώνυμα, *deriving its disgrace from, &c.* Or ματρόθεν = ματρός. ἐπλήσω mid. *filled thy bed.*

535. κοιναί. Œd. Tyr. 261, note.

538. ἔχειν, redundant. So 232.

540. *Which I [so] helped the city as [that I deserved never to] receive from it.* ὃ acc. after ἐξελέσθαι. ἐγὼ ἐπωφέλησα τὴν πόλιν ὥστε μήποτε ἐξελέσθαι αὐτῆς τοῦτο ὃ ἐδεξάμην δῶρον. [Some make ἐπωφ. = ὤφελον.]

544. νόσον for the cogn. acc. πληγήν.

546. *It hath somewhat of justice.* El. 1211, note.

547. ἁλούς, *caught; attacked; overpowered;* therefore *on compulsion.* Or, *convicted; for [though] I without contradiction slew him, yet &c.* = ἑάλων φονεύσας.

550. πάρεστι [ἐπ' ἐκεῖνα] ἐφ' ἃ μετεστάλη [*to do those things*], &c. Comp. Œd. Tyr. 860.

555. σκεύη—καὶ—κάρα δηλοῦτον. Jelf, § 388, 2.

558. προστροπὴν πόλεως. So Παλλάδος εὔγματα, Ant. 1184.

560. i. e. *It must be a terrible thing indeed which you have to tell, for me to turn away from it.*

563. Construction, ὅς τις πλεῖστα [ἀθλήσας] ἀνήρ. i. e. *as many as he who hath borne the most.*

566. μὴ οὐ. Œd. Tyr. 12, note.

567. ἔξοιδα ὤν, *I know that I am.* El. 24, note.

572. [ἀπὸ] γῆς. Œd. Tyr. 152, note.

575. ὅπως ἂν implies a polite reference to the will of the person addressed; *if you please.* Jelf, § 810, 2.

581. ποίῳ [χρόνῳ];

583. αἰτεῖ, mid. *you ask for yourself.*

584. λῆστιν ἴσχεις [= ἐπιλέλησαι] τὰ ἐν μέσῳ. Comp. 223. διὰ expresses the *value;* Jelf, § 627, I. 3, *g.*

585. ἐνταῦθα = διὰ τοῦ τέλους. κεῖνα = τὰ ἐν μέσῳ.

588. τὰ τῶν κ.τ.λ. Comp. 351.

589. *They will compel to bring me back thither,* i. e. *compel* [*any one who may have me in their power*] &c.

590. θέλοντας, acc. after [φεύγεις], *desiring* [*to have thee there*]. Or without the comma: *But* [*what*] *if as they desire to have thee it is not even &c.!*

591. ἤθελον, scil. [*to remain at Thebes.*]

598. τί γάρ ἐστι......ὃ νοσεῖς.

602. *πεμψαίατο = μεταπεμψαίατο.* Œd. Tyr. 433, note.

605. *τῇδε χθονί = ὑπὸ τῆσδε χθονός.*

606. *καὶ τὰ ἐκείνων*, 351, note. *πικρά, against one another.*

613. *βέβηκεν*, pres. sign., *remains.* 52; El. 1458, note.

616. *Θήβαις*, dat. after *εὐημερεῖ, are prosperous to Thebes. τὰ πρὸς σέ, their relations with thee.*

623. *ὁ Δίος.* Comp. Œd. Tyr. 151, note.

624. *ἀλλὰ γάρ.* See El. 223, note; Aj. 167, note.

625. *ἔα με, suffer me [to stop]*, &c.

631. *ἀνδρός*, gen. of object: *good will towards such a man.* El. 348, note. Jelf, § 464, 3.

638. *σέ, τὸν χόρον.* Hence *τοῖσδε*, 653.

640. *τούτων κρίναντι, having chosen [one] of these.* Œ. T. 640.

644. *εἰ ἦν, if it had been, [which it is not].* El. 374, note.

647. *[In that case, i.e., if you shall be able to conquer them while staying here] great will be the advantage which you speak of to arise from your dwelling with us.*

648. *τελοῦντι* agrees with *σοί, = ὥστε σὲ τελεῖν.* Comp Œd. Tyr. 863, note. *μοί, for me.*

649. *τοῦδε ἀνδρὸς = ἐμοῦ. τὸ* with gen. 351, note. *τό*, acc. = *as regards, &c. οὐ μή*, 176, note.

651. *[ὅρκῳ] ἢ λόγῳ.*

655. *One who is in fear must [repeat his entreaties].*

658. *ἀπειλαί* put for *persons, ἀπειλοῦντες.* Comp. Œd. Tyr. 85, note. *θυμῷ, in wrath.*

660. *αὔτου, becomes its own master.* Œd. Tyr. 411, note.

661. ἐπερρώσθη, (impers.) with κείνοις, *they took courage;* λέγειν, *so as to speak.* ἀγωγῆς gen. after λέγειν, as if [περὶ]; 307, note. ἴσως with φανήσεται.

663. πλώσιμον, pass.; comp. 27.

667. μὴ after verbs of prohibition. Wor. § 168, obs. 2.

668. *You have come to the dwellings of this land the best in the earth.* γᾶς gen. after τὰ κράτιστα, χώρας after ἔπαυλα. Or, γᾶς ἔπαυλα together equivalent to one subst. *the dwellings;* taking a further gen. χώρας, *to the best dwellings of this district.* Comp. Aj. 54. ἔπαυλα, neut. plur. from ἔπαυλος. Comp. σταθμά, Œd. Tyr. 1139.

674. νέμουσα, Œd. T. 579. Or ἀνέχουσα.

677. ἀνήνεμον χειμώνων. Comp. Œd. Tyr. 190, note.

680. θεαῖς scans as one syll. = χρῦσ in Antistr., 693.

689. πεδίων gen. after ἐπινίσσεται [Κηφισός]. χθονὸς after πεδίων. ὠκυτόκος, act. *fertilising, causing quick produce;* ὠκύτοκος, *quickly produced.*

692. νιν, *the place.*

694. γᾶς, *in the land,* gen. *loci.* Comp. El. 901, note.

696. Δωρίδι, Thuc. i. 12.

699. When the Lacedæmonians invaded Attica in the Peloponnesian War, (Thuc. ii. 12), they paid regard to the sacred olives, and did not destroy them; Schol. Their aged general, Archidamus, is perhaps referred to in 702, γήρᾳ σημαίνων, Thuc. i. 80; as is Xerxes in νεαρός; who in the Persian Invasion, B.C. 480, Herod. viii. 55, destroyed the Acropolis, and burnt the sacred olive, which however was found the next day to have sprouted afresh.

700. *μέγιστα*, neut. plur. adv. 219, note.

701. *παιδοτρόφου* is variously explained; i. *nourishing offspring;* of the original olive in the Acropolis, whence came those in the Academy at Athens: ii. *sign of a male birth;* of the branch of olive customarily placed at the door of a house where a male child was born.

702. *ἀβός, ἡβός, young.* Others *νεαρός*, or *νέος.*

703. *σημαίνων*, comp. *σημάντωρ* in Hom. *a ruler.* *γήρᾳ, in old age; old;* comp. Aj. 625.

705. *Zeus who protects the μορίαι* [*ἐλαῖαι*], or sacred olives in the Academia; so called from the *partition,* and propagation of these olives from that on the Acropolis; *μείρω, to divide.* Wordsw. Ath. and Att. ch. xvii.; p. 136. Virg. Georg. i. 18; ii. 181.

709. *δαίμονος, Neptune;* 712.

711. *εὔιππον* agrees with *δῶρον*. Or (Dind.) with *ματρόπολιν*, construct. *εἰπεῖν, so that I should speak of her as &c.*

712. *Thou didst set it upon this glory.* 189; Phil. 1463. *εἶσας*, 1. aor. from *ἕω colloco;* whence perf. pass *ἧμαι* for *εἷμαι.* *Ποσειδάν*, Dor. form for *Ποσειδῶν*, voc. *-δον.*

714. *ἵπποισιν*, dat. commodi. See Virg. Georg. i. 12.

715. *ἀγυιαῖς*, dat. loci; so *χώρᾳ*, 700.

716. Either, *The well-plied oar grasped by the hand bounds wonderfully over the sea. παράπτω, to fit to.* Or, *The well-oared ship flying wonderfully over the sea by the hands of the rowers, bounds along. παραπτομένα*, contr. for *παραπετομένα.* Œd. Tyr. 17, note.

721. *δεῖ σοι φαίνειν*, more usual *δεῖ σε φαίνειν.*

729. *ὀμμάτων φόβον, fear in your eyes;* comp. Aj. 140. *ἐπεισόδου, fear because of my entrance.* Œd. T. 233.

731. The rel. ὃν may be resolved into conjunct. and pers. pron., ἀλλ' ἐμέ. Jelf, § 834. ὅν agrees with pron. understood in ἐμῆς, 730. μὴ in prohibitions takes either imper. pres. or subj. aor.; here both; Jelf, § 420, 3; Wor. § 168, obs. 1.

733. *ἐπίσταμαι ἥκων.* El. 24, note.

734. *εἴ τινα,* attracted to the case of *πόλιν σθένουσαν,* for *εἴ τις σθένει.* Aj. 488, note.

738. *γένει.* Comp. Œd. Tyr. 90, note.

742. *τῶν* = demonstr. pron. Œd. Tyr. 200, note.

749. [*εἰς*] *ὅσον.*

751. *τηλικοῦτος* for *τηλικαύτη.* El. 614, note.

752. *τοῦ ἐπιόντος* [*οὖσα*]. Œd. Tyr. 393, note. [*ὥστε αὐτὸν*] *ἁρπάσαι* [*αὐτήν*].

753. *ἆρ' ἄθλιον ἐστὶ τὸ ὄνειδος ὃ ὠνείδισα.* Œd. Tyr. 2, note. Comp. 598.

759. *ἡ οἴκοι* [*πόλις*].

761. *ἂν φέρων* = *ὃς ἂν φέροις.* *ἀπὸ παντός, out of anything;* comp. 807. *λόγου* gen. after *μηχάνημα, the cunning contrivance of just appearance.*

764. *ἀλγοίην ἁλούς, should grieve at being taken.*

765. *οἰκείοις, self-inflicted.* El. 215, note.

766. *νοσοῦντα,* ungoverned; constr. changed in 767.

768. *μεστὸς ἦν θυμ. I was sated with being angry.* El. 24.

769. *τὸ διαιτᾶσθαι,* used as subst. Wor. § 161.

779. *οὐδέν, in no respect.* 780. Comp. 753.

786. *κακῶν ἄνατος.* Comp. 677, note.
κακῶν τῆσδε χθονός, evils coming from this land; Ant. 10.

787. *ταῦτα* refers to what precedes, *τάδε* to what follows.

790. [*ὥστε*] *ἐνθανεῖν.*

797. *οἶδα πείθων;* El. 24, note. *σὲ ταῦτα,* doub. acc.

799. *ζῷμεν,* Opt.

803. *οἷος τε.* Œd. Tyr. 24, note.

804. *φύσας φρένας.* Aj. 1077, note.

809. *δή,* ironical. El. 534, note.

810. *οὐ δῆτα* [*καίρια λέγω ἐκείνῳ*], i.e. *in his judgment &c.;* 76, note. *ἴσος,* 255; Œd. T. 1498, note.

812. *ἐφορμῶν* (from *ἐφορμεῖν*) *controlling me as to where I must reside.*

816. *κἄνευ τοῦδε, even without my taking you to Thebes.*

821. *χρόνου,* 397, note.

826. *ὑμῖν,* his attendants; so also 847. *τήνδε,* Antigone.

836. *σοῦ μὲν οὐκ* [*ἀπείρξομαι*].

837. *πόλει,* Thebes.

848. *ἐκ* of the *means;* 483. *οὐ μή,* 176, note.

853. *αὐτὸν* = *σεαυτόν.* Œd. Tyr. 138, note.

864. *μὴ γὰρ* expresses a wish; comp. *εἰ γάρ,* El. 1416.

865. *ἄφωνον ἀρᾶς.* Comp. 677, note.

866. *ὃς* agrees with anteced. *against thee,* understood after *ἀρᾶς.* It may be resolved into, *For that thou;* 731, note. *ἀποσπάσας* takes double acc. *ὄμμα,* Antigone

868. *θεῶν,* partitive gen. *that one of the gods.*

869. *βίον* cogn. acc. after *γηράναι*. *οἷον καὶ ἐμὲ* [*γηράσκειν δίδωσι*] for *οἷον ἐγὼ γηράσκω*, comp. 734, note.

879. *This then I shall no longer regard as a city.* Ant. 737.

880. *τοῖς δικαίοις*, neut. *In just causes;* comp. 925.

883. N.B. *ὕβρις* and *ῡβρις* in the same line. Comp. 442. *ἀνεκτέα*, neut. plur. for *ἀνεκτέον*; comp. 495.

885. *πέραν*, *beyond*, *afar*, adverb.
περῶσι, *they are passing the boundaries of Attica.*

888. *ἔσχετε*, *you stopped me.* Comp. 429.

900. *ἄπο ῥυτῆρος*, *without the rein*, i.e. *with loosened rein.* Jelf, 620, I., *b*. [*ἐκεῖσε*] *ἔνθα*. 167, note.

905. *If I had been in such anger.* *ἥκειν διά*, El. 1509, note.

909. *ἔξει*, speaking *to* Creon; 907, speaking *of* him.

923. *φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια* = *φῶτας ἀθλίους ἱκτηρίους.*

926. *χθονὸς* gov. by *κραίνοντος*. Œd. Tyr. 14, note.

927. Supply *ἂν* before *εἷλκον* and *ἠπιστάμην*.

934. *μέτοικος*, *a stranger dwelling in this land.* Œd. T. 452.

937. *ἀφ' ὧν*, *as regards those from among whom you come.*

942. *αὐτοὺς* refers to the *people* understood in *πόλιν*.

943. *ζῆλος ξυναίμων*, *desire for &c.* *τρέφειν* [*αὐτούς*].

946. *γάμοι τέκνων*, i.e. *of a son* [*with his mother*].

955. *θανεῖν* [*ἄνθρωπον*].

961. *τόδε* [*ὕβρισμα*], cogn. acc.

964. *ἤνεγκον*, see 521, note.

965. Participial for relative clause, *οἳ ταχ' ἂν μηνίοιεν*. Comp. 761, note. *ἂν* expresses the *mere possibility.*

967. *ὄνειδος, cause for blame for sin.* *ἁμαρτίας*, almost redundant. *ἐμοί, in me.* *ἀνθ' ὅτου, for that &c.*

970. *χρησμοῖσιν, by oracles;* modal dat. Jelf, § 603, 2.

974. *φανείς*, see 513.

984. *ὄνειδος* in apposition with *παῖδας*.

986. *δυστομεῖν* with double acc. i. *ἐμὲ κείνην τε*, ii. *ταῦτα*.

989. *οὔτ' ἐν τοῖς φόνοις πατρῴοις οὓς κ.τ.λ.*

993. *κτείνοι, were to seek to kill.*

998. *ἀντειπεῖν* with two datives, *οἷς* and *ἐμοί*.

1000. *νομίζων ἅπαν εἶναι καλὸν λέγειν.*

1002. *ὀνειδίζεις* with double acc. *ἐναντίον, coram.*

1007. *This land excels therein.*

1008. *κλέψας, having designed to steal.* See 993.

1016. Some explain *οἱ ἐξηρπασμένοι* of Antigone and Ismene; masc. for fem. El. 399, note. Some, of Creon's servants; depon. verb with perf. in pass. form, mid. signif.

1019. *ἐκεῖ* for *ἐκεῖσε*. [*σὲ*] *κατάρχειν . . . χωρεῖν.* *ὁδοῦ* gen. after *κατάρχειν*. Jelf § 516. *πομπὸν δέ με, and that you should go conducting me.* Ant. 786. [Others, *and* [*I wish*] *that I should go as your companion.*]

1022. *ἐγκρατεῖς* [*τῶν παίδων*] agrees with *οἱ ἐξαρπάσαντες*.

1023. *οὓς φυγόντες* [*ἐκ*] *χώρας τῆσδε.* *οὐ μή*, 176, note. *ἐπεύξωνται φυγόντες*, part. signif. *cause;* 175, note. *For having escaped whom,* [*clear*] *from this country, Creon's servants shall surely never offer thanks to the gods.*

1025. *ἔχει* [*σύ*].

1026. *δόλῳ* dat. of instrument, after *κτήματα* for *κτηθέντα*.

1028. Nor will any other of your attendants be able to help you to this, viz. to secure your booty; for of course I know well that you did not come alone, but brought persons on whose assistance you could trust. This it is my part to see to, (897 &c.; 1023) so that my city be not beaten by one man. τάδε = τὸ σώζεσθαι τὰ κ.τ.λ.

1031. ὅτῳ gov. by πιστός, used transit. Œd. T. 969, note.

1034. τανῦν τε ταῦτα, καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Χόρου λεχθέντα τότε, ὅτε κ.τ.λ., scil. 824.

1041. πρὶν ἄν, 909; Œd. T. 1529, note.

1047. Πυθίαις [ἀκταῖς], i.e. at Œnoe on the borders of Attica and Bœotia, where was a temple of Apollo Pythius, on the road to Delphi. As it is not on the coast, ἀκταὶ does not apply to it so well as to Eleusis, a place on the same road nearer Athens, described by λαμπάσιν ἀκταῖς, i.e. *lamp-lit, torch-lit shores*, so called from the torches borne in the sacred Eleusinian procession.

1050. Ποτνίαι, Ceres and Proserpine.

1051. θνατοῖσιν, *for mortals:* dat. commodi.
ὧν rel. to θνατοῖσιν, gen. after γλώσσᾳ.

1052. Εὐμολπιδᾶν κλῄς. The Eum. impose silence

1059. ἐφέσπερον, *Western* [*side*] of M. Ægaleos. πελῶσι, Att. fut.

1061. Οἰάτιδος, of Œa, tribe of Œneis, near Ægaleos.

1065. ἁλώσεται [Κρέων].

1067. κατά, either *as regards the bridles;* i.e. they shew their haste in respect to them: or *quantum frena valent;* "nearly = adv."

1070. ἄμβασις for ἀνάβαται, followed by rel. οἵ. Œd. T. 85.

1075. *ἐνδώσειν*, neut. *that the πάθη of the maidens will cease.* Or [Κρέοντα] *τάχ' ἂν δώσειν τὰν - τλᾶσαν - εὑροῦσαν.*

1082. *νεφέλας from a cloud;* El. 78, note. *ἀγώνων* gen. after *κύρσαιμι.* Wor. § 132, *g*, obs. 1. *ἐωρήσασα having raised aloft, above them, τοὐμὸν ὄμμα.* Or *θεωρήσασα* transit., *having caused my eye to see them.*
Fem. part. agrees with *πελειὰς* instead of *ἐγώ.*

1094. *στέργω; I pray,* Œd. Tyr. 11, note. *διπλᾶς ἀρωγὰς* in apposition with Apollo and his sister Diana.

1097. *ψευδόμαντις* [*εἰμί*]. *τῷ σκοπῷ* = *ἐμοί.*

1098. *προσπολουμένας, led by attendants, πρόσπολοι.*

1102. *τέκνον, πάρεστον.* Œdipus addresses Antigone, but uses a dual verb, as he is thinking of Ismene also; so 1104, *προσέλθετ', ὦ παῖ.* and 1112.

1106. *σὺν πόθῳ κ.τ.λ. For the gratification (which I give thee) is not without desire of mine also.*

1108. *πᾶν* [*τεχθὲν*] *φιλόν.*

1119. *πρὸς τὸ λιπαρές* = adverb, taken with *μηκύνω.* Or with *θαυμάζω, at my earnestness;* neut. adj. with art. = subst. comp. 1125, 1127. *τέκνα,* acc. after the periphrasis, *μηκύνω λόγον.* Comp. El. 566, note; Jelf, § 700, obs. 1.

1123. *νὶν* = *αὐτάς.* 1124. *ὡς* for *ὅσα.*

1133. *ᾧ* scil. Œdipus. *τίς οὐκ ἔνι* = *πᾶσα ἔνεστι.*

1134. "*οὐκ ἔγωγέ σε* [*θελήσαιμ' ἂν θιγεῖν ἐμοῦ*], *οὐδ' οὖν ἐάσω* [*εἰ αὐτὸς βούλοιο θιγεῖν.*]"

1136. *τάδε* cogn. acc. = *τάσδε ταλαιπωρίας.*

1145. *δείκνυμι δ' αὐτὸ οὕτως.*

1147. *κατηπ.* gen. after *ἀκραιφνεῖς.* Wor. § 132, *g*. obs. 1.

1150. λόγος in the rel. instead of the anteced. clause, for *λόγου*, after *γνώμην*, *consider with yourself your opinion about—.* Jelf, § 824, I, 1.

1155. *μὴ* implies a supposition, not a certainty; Jelf, § 746, 2.

1159. *ἡνίχ'* depends on *καθῆσθαι*, not on *ἔκυρον.*

1163. *ἥδ' ἕδρα, that sitting of his is not of small account.*

1164. *αὐτὸν μολόντα αἰτεῖν ἐλθεῖν σοὶ ἐς λόγους.*

1165. *ὁδοῦ, in respect of his journey hither.*

1170. *πράγματος*, second gen. after *δεηθῇς.*

1179. *σκόπει μή*; comp. Œd. Tyr. 747, note.

1182. *τόνδε* may refer to Polynices or to Theseus.

1185. *ἐκεῖνα γὰρ ἃ...λέξεται, οὐ παρασπάσει σε. λέξεται* pass., comp. *δηλώσεται*, 581.

1189. *δρῶντα* agrees with *κεῖνον*, and governs doub. acc. *σὲ* and *τὰ κ.τ.λ. ὥστε εἶναι θέμις σέ γε κ.τ.λ. θέμις* used as acc. indeclinable. Jelf, § 679, 2.

192. *ἔασον*, dissyllable, by Synizesis. Œd. Tyr. 1451.

1199. i.e. *The ἐνθ. which you have are οὐχὶ βαιά.*

1200. *ἀδέρκτων*, proleptic. Œd. Tyr. 57, note.

1202. *οὐδέ τινα αὐτὸν μὲν κ.τ.λ.*

1204. *νικᾶτέ με ἡδ., ye win a pleasure from me;* doub. acc. *λέγοντες by your words;* part signif. *cause*, 175, note.

1212. *τοῦ μετρίου παρεὶς ζώειν.* Explained variously. i. *παρεὶς* gov. *τοῦ μ.*, either simply as = *neglectful of*, (Jelf, § 531) *καταφρονήσας*, opposed to *χρῄζων, desirous of.*

or the gen. sign. *in respect of.* *ζώειν* is inf. abs., *as regards life.* ii. *παρεὶς* [*χρῄζειν*] *τοῦ μ.* *ζώειν* as before. iii. *παρεὶς ζώειν τοῦ μ.* [*χρῄζων*].

1214. *ἐν ἐμοί*, *in my judgment.* Comp. Œd. Tyr. 677.

1215. *πολλὰ* acc. after *κατέθεντο.* *λύπας* gen. after *ἐγγυτέρω.*

1218. *ὅπου*, *where* [*they are*]. Comp. Aj. 103.

1220. *τὸ θέλον* used as a subst. for *τὸ θέλημα*, so 1604; *When a man falls into too great a desire* [*of life*]. *ὁ δ' ἐπίκουρος κ.τ.λ.* *And his* [*only*] *ally, one that comes alike to all,* (*when the Fate of Hades......appears*), *is death at the last.* Others read *οὐδ' ἔπι κόρος, κ.τ.λ.*, i.e. *ἔπεστι*, *nor is there any satiety, &c.*

1226. Join *τὸ βῆναι ὡς τάχιστα.* *κεῖθεν* for *κεῖσε*, by attraction to *ὅθεν.*

1231. *What mortal, involved in many toils, hath escaped beyond?* i. e. *hath escaped his lot of toils.* [Or *τίς μόχθος πλάγχθη πολὺ ἔξω*; or *τίς πολύμοχθος* as a subst. These agree better with 1232.]

1232. *ἔνι*, *ἔνεστι*, *is in his lot.*

1239. *ὅδε*, nom. without a verb; for after the simile the constr. is changed from *ὅδε κλονεῖται ὑπὸ δεινῶν κ.τ.λ.* to *τόνδε κλονέουσιν κ.τ.λ.*

1248. i.e. *From the North;* either from the *ῥιπαί*, *twinklings* of the stars, El. 106; or from the *violent winds*, Ant. 136, from the *darker* or Northern regions; or from the Rhiphæan mountains, *Ῥίπαι ὄρος.*

1251. *ἀστακτί.* See 1646, *ἀστακτί.* Comp. Aj. 1227.

1260. *ὀμματοστερεῖ*, pass. *ἡλιοστερής*, 313, is act. *κρατί*, dat. loci.

1262. *τούτοισιν*, dat. after *ἀδελφά*; Wor. § 136, *a.*

1265. *κάκιστος τροφαῖς τ. σ.* dat. *because of, &c.*

1272. *ἀποστραφῇς*, pass. gov. acc. *μέ.* El. 1045, note.

1276. Elliptic use of *ἀλλὰ*, the hypothesis being omitted; *at any rate you.* Jelf, § 774, obs. 2.

1282. *κατοικτίσαντα, through causing pity.* These participles express the *means.* *τὰ πολλὰ ῥήματα, a full tale.*

1284. *καλῶς—μοι*, in parenthesis. 1286. [*ὥστε*] *μολεῖν.*

1291. *ἅ, for what.* 1295. *ἀνθ' ὧν.* 275, note.

1301. *ἐπεὶ γάρ.* The apodosis is implied in 1308, &c.

1309. *ἔχων* [*ἀφικόμην*].

1321. Either: *named after his mother, τῆς πρ. ἀδ. χρ., being born* [*of her*]; supply *αὐτῆς.* Or, *so named because born of a mother, &c.*; *λοχευθεὶς*, signif. *cause*; 175, note.

1324. *πότμου* gen. after *φυτευθείς.* Comp. Œd. Tyr. 1082.

1326. *οἵ, we therefore.* Comp. 781, note. *ἀντὶ παίδων, by thy daughters.* Jelf, § 618, 2.

1328. *εἰκαθεῖν μῆνιν*, unusual constr. for the gen.

1330. *πάτρας*, gen. after *ἐξέωσε.*

1332. *ἔφασχ'* [*ὁ Θεός*].

1333. *πρός νύν σε κρηνῶν.* See 250, note.

1349. *εἰ μὴ ἐτύγχανε κ.τ.λ.* Comp. El. 374, note.

1354. *ὅς ἀπήλασας*, change from third person in 1352.

1357. *καὶ* [*ἐποίησας*] *φορεῖν.*

1359. *ἐμοὶ* dat. after *ταὐτῷ.* Comp. El. 269, note.

1360. *κλαυστά, οἰστέα*, El. 219, note.

1361. *σοῦ φονέως, thee, my murderer.* *ὥσπερ* = *ἕωσπερ*.

1363. *ἐκ σέθεν, through thee.*

1371. *ὡς αὐτίκ'* [*εἰσόψεται*].

1381. *κρατοῦσιν* [*αἱ* *'Αραί*].

1383. *ἀπάτωρ ἐμοῦ.* Comp. 677; Lidd. and Scott, Lex.

1388. *κτανεῖν* [*ἐκεῖνον*] *ὑφ'* *κ.τ.λ.*

1390. *πατρῷον*, i.e. *where my father Laius is, whom I killed.*

1397. *ὁδοῖς*, dat. *because of.* Comp. 1265, note.

1400. *τέλος* stands as a cogn. acc. *On what a journey's end did we set out!* for, *what an end is this to the journey on which &c.!*

1404. Supply *χρή* from the opposed clause 1403.

1411. *κομίζετον* for *κομίζεσθον.* *τοῦδ' ἀνδρός, from me.* *ἐκείνοις ἃ πονεῖτον* = *τοῖς πόνοις*, dat. of *cause*, 1397.

1413. *ἐμῆς ὑπουργίας, service rendered to me.* 332, note.

1424. *ἐκφέρει*, intrans.

1426. *συγχωρητέα* for *-τεον.* Comp. 495, note.

1433. *Shall be a care to me, though it be &c.*

1436. *θανόντ'* i.e. *θανόντι.* Jelf, § 18, 2.

1441. *μὴ σύ γε* [*ταῦτ' εἴπῃς*]. Jelf, § 897

1442. *μὴ πεῖθε.* 731, note.

1443. *εἰ*, with subj. Œd. Tyr. 198, note. *ἐν, are dependent upon.* *φῦναι, as to their turning out.* *καὶ—καί, either—or.*

1446. *πᾶσιν, in the judgment of all.* Œd. Tyr. 40, note.

1447. The sense is, *Here are fresh evils come on us from the blind stranger Œdipus, unless indeed it is fate which is at work.* κακὰ refers (Schol.) to the curses he has uttered in their land, seeming to involve them too in his domestic quarrel. The acc. after κιγχάνει may be intended to be uncertain; either αὐτόν, with a vague prediction of his near death, comp. 95, though Chorus had not then come on the stage; or ἡμᾶς; or αὐτά, *unless it be fate that works them.*

Some refer κακὰ to the storm just beginning, and explain: *either this storm is come to punish us for entertaining the murderer, or it is the predicted end of Œdipus:* but it does not seem to begin till 1456. Some make κιγχάνει = *unless fate corrects or averts them.*

1451. μάτην [ὄν]. Comp. 83.

1454. ἐπεὶ μὲν ἕτερα is elliptical, and must be explained from its corresponding clause, τὰ δὲ κ.τ.λ. This means *improving, bringing prosperously* (comp. 1567), *other things on the next day*, or *as the day advances.* From this (i.) we must supply a verb from αὔξων by Zeugma, e. g. *giving, bringing,* διδούς; (ii.) oppose ἕτερα to τά, *the opposite, adverse things.* (iii.) supply νῦν from the opposite παρ' ἦμαρ, just as ἄλλοτε is omitted in El. 752; Trach. 11. Or else simply oppose ἕτερα μὲν to τὰ δὲ, *at one time some things at another time other things;* and supply αὔξων ἄνω to the former clause; i. e. *by the decrees of the gods all things are brought to accomplishment, as time goes on; some being raised to prosperity sooner, some later.* Lastly, either ἐπεὶ = *since;* and then supply a finite verb, ἔδωκε, or δέδωκε, followed irregularly by a participial clause. Or else ἐπεὶ must be looked on as quite corrupt; and some word like αὐτίκα is wanted.

1458. N.B. Θησέα.

1468. *ἀφήσει* and *ἀφορμᾷ* agree with nom. *ἀστραπή*.

1474. *τῷ, by what have you conjectured this?*

1478. *ἀμφίσταται* [*ἡμᾶς*].

1480. *ἵλαος* [*ἔσο*]. Ellipse of the imperat. very rare. Jelf, § 376, obs.

1482. *ἐναισίου* gen. after comp. of *σύν*. Œd. T. 212, note.

1484. *μετάσχοιμι* with acc. *have as my share;* with gen. *share in.*

1488. *τί δ' ἐστι τὸ πιστὸν ὃ ἂν θέλοις, κ.τ.λ.* Comp. 598. *φρενὶ* [*ἐκείνου*].

1490. *τυγχάνων, when I obtained* [*what I desired* *σφὶν = αὐτῷ.*

1492. *εἴτε*, supply *whether* [*thou art elsewhere, or*] *&c.*

1496. *Deems you and the city and his friends worthy, so that he should pay* [*you*] *due thanks, having received* [*good at your hands*]. [*ὥστε*] *παρασχεῖν.*

1502. *κεραυνός* [*ἐστιν*].

1504. *τοιαῦτα* [*χείματα*], cogn. acc.

1508. *θέλω, μὴ ψεύσας σε πόλιν τε τήνδε* [*τούτων*] *ἅπερ ξυνήνεσα, θανεῖν.*

1514. *πολλὰ* adverbial; *frequently* [*repeated*]. 219, note.

1519. *γήρως ἄλυπα, without the pain of old age*; 677, note.

1525. *ἀλκὴν γειτόνων, defence against your neighbours, the Thebans.* Comp. Œd. Tyr. 1200. *ὡς, in order that;* in 1528, *since.*

1534. *σπαρτῶν.* Comp. Ant. 1125, i. e. *Thebans.*

1535. *καθύβρισαν*, aor. signif. *are wont to—*. This might be the case of Athens, if the secret were to be rashly revealed: therefore avoid this.

1539. *τὰ τοιαῦτα, εἰδότα*, doub. acc. after *ἐκδιδάσκομεν*.

1540. *χῶρον, to the place*.

1552. *παρ᾽ Ἅιδην*, prep. of *motion* after verb of *rest;* because *motion to the place* is implied previously. Jelf, § 646, 2. Comp. 23, 113, notes.

1561. [*μήτ᾽ ἐπ᾽*] *ἐπιπόνῳ*. *βαρυᾶχεῖ*, from *ἄχος*.

1562. *ἐξανύσαι* [*ὁδὸν πρὸς*] *τὰν κ.τ.λ. may reach &c.*

1565. *ἂν αὔξοι* = fut. 507, note. *μάταν, by no desert of his.*

1571. *εὐνᾶσθαι*, of the watch-dog, means *to lie in his place*, not *to sleep*.

1574. *ὅν*, i. e. *Cerberus;* the address however, *ὦ Γᾶς κ.τ.λ.*, is made to Death, which is explained by 1578, *αἰένυπνον, causing eternal sleep.*

1575. *To go in a cleared space*, i. e. *to leave the place altogether clear.* *καθαρῷ* [*τόπῳ*].

1577. *τῷ ξένῳ*, dat. commodi. *πλάκας, to the plains.*

1587. *καὶ σὺ—ἔξοισθα, ὡς κ.τ.λ.*

1588. *ὑφηγητῆρος* [*ὄντος*].

1590. For this threshold, *ὀδός*, comp. 57.

1594. *Περίθου*, Peirithous. For his friendship with Theseus see Smith's Dict. Biogr. iii. p. 1100, *a*. Hor. Carm. iv. 7, 27.

1595. *μέσος ἀπό*, being in the midst *at a distance from* all these places.

1603. *νομίζεται*, impersonal.

1600. *τὼ* masc. with *μολούσα* fem. dual. Jelf, 388, 3, *b*.

1604. *πᾶν τὸ δρῶν* = *πᾶσα ἡ δρᾶσις*. Comp. 1220.

1615. *ἀλλὰ γάρ*, *but* [*all this you readily endured*] *for*—.

1625. *δείσαντας*, part. signif. *cause*. 175, note.

1629. *ἐπῄσθετο καλούμενος*, *perceived that he was called*. El. 24, note.

1632. *μοι*, *I pray thee;* dat. commodi.

1634. *τελεῖν δὲ εὖ φρονῶν, ὅσα ἂν μέλλῃς* [*τελεῖν*].

1639. *ὧν* from *ὅς*, possess. pron. for *ἑός*, gen. after *ψαύσας*, not usual without article.

1646. *ἀστακτί*. See 1251.

1650. *ὀμμάτων ἐπίσκιον*. When a verbal notion is expressed by an adj. it takes the object of the verb in the gen. as if after a subst. Jelf, § 542; comp. Œd. Tyr. 1437. *κρατὸς* gen. after *ἀντέχοντα*.

1653. [*μετὰ*] *βαιὸν* [*χρόνον*].

1662. *γῆς-βάθρον* = one noun, takes gen. *νερτέρων*. 668; Aj. 54. *εὔνουν διαστάν*, *opening kindly*.

1663. *στενακτός*, active. *ἀλγεινός*, passive signif.

1666. *οὐκ ἂν παρείμην*. *I would not* [*try to*] *bring over to my side*, *ἐκείνους οἷσι*.

1667. *φίλων*, partitive gen. *those of our friends who*; scil. Theseus; plur. for sing. Comp. El. 1233, note.

1671. *τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μή*, *in one part and not in another;* i. e. *in one part only;* and with *οὐ*, *not in part only;* i. e. *in every thing*. *πατρὸς ἔμ. δύσ. αἷμα*, *the wretched blood of our father which by descent is innate in us*.

1673. ᾧτινι, *for whom.* Comp. 508. τὸν πολὺν, *that great toil destined for us.* Comp. El. 564.

1675. παροίσομεν, *we shall have to tell of.*

1676. ἰδόντε for ἰδοῦσα. Comp. El. 399, note. Perhaps here the mixture of genders is because of the sound.

1679. ὡς μάλιστ' ἂν λάβοις εἰ π. λ. πόθῳ λάβοις, *you would receive with desire,* i. e. *would choose. He died as you would most choose to die if you were to choose, if you had the option ;* or, *would most choose that he should die, &c.*

1680. τί γάρ, *for why should it not be so?* ὅτῳ may be resolved into, *inasmuch as to him.* 731, note.

1685. γᾶν, κλύδωνα, acc. of *motion over.*

1689. κατὰ—ἕλοι = καθέλοι. So 1710, ἀναστένει.

1694. τὸ φέρον καλῶς = τὸ καλὰ φέρον.
φλέγεσθον, *be excited by ;* so gov. acc.

1696. κατάμεμπτα, *blameably.* neut. plur. adv.

1698. *For what is by no means pleasant [seemed] pleasant.*

1702. οὐδὲ γὰρ μὴ κυρήσῃς ὢν ἀφίλητος ἐμοί καὶ τᾷδε, *for you shall not ever happen to be unloved by me and her (Ismene).* οὐ μή, 176, note. κυρήσῃς ὤν, Wor. § 165.

1712. τὸ σὸν ἄχος, *grief for thee.* See 332.

1719. πατρὸς ἐρήμας, *deserted by our father.* Œd. Tyr. 57, note.

1723. κακῶν δυσ., *hard to be caught by ills.*

1734. ποῖ ἔξω, *whither shall I go and find?* 23, note.

1739. ἀπέφυγε τὰ σφῷν. μή, 1761 ; Wor. § 168, obs. 2.

1745. *[My troubles were] at one time remediless, at another even more so.*

1751. ἐν οἷς, *in those cases where the pleasure that belongs to the regions below is laid up in the grave together with a man.* ξύνα, neut. adj. for adv. Comp. Ant. 546. χάρις χθονία, i. e. *such as can be felt by those that die.*

1755. [ὥστε] ἀνύσαι. χρείας, comp. El. 1451, note.

1761. μηδένα belongs to both infinitives. See 1739.

1768. ἔχει κατὰ νοῦν, like ἔχει with adv., *are pleasing.*

1773. πάντα acc. after ἀποκάμνειν [δρᾶν], *to shrink from doing.*

1775. τῷ dat. after πρὸς χάριν = *pleasing.*

1777. ἐπὶ πλείω, *further;* like ἐς πλέον, Œd. Tyr. 700.

PRINTED BY JAMES PARKER AND CO., CROWN-YARD, OXFORD.